

சிறுவர்களுக்கு

—வானொலியில்—

அ. மு. பரமசிவானந்தம்

தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம்

தமிழ்க்கலை இல்லம்

சென்னை 30

சிறுவர்களுக்கு

—வாஞ்சலியில்—

அ. மு. பரமசிவானந்தம்

தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம்

தமிழ்க்கலை இல்லம்

சென்னை 30

பிப்ரவரி 1976

உரிமைப் பதிப்பு

விலை ரூ. 2.50

அச்சிட்டோர் :

மெட்ரோபாலிடன் பிரிண்டர்ஸ்
சென்னை-2.

முன்னுரை

இளங்குழந்தைகள் உள்ளம் கண்ணாடி போன்றது. அந்த இளம் உள்ளத்தில் படியும் எண்ணங்களே அவர்தம் வருங்காலத்தை உருவாக்க வல்லன. எனவே அவர்தம் உள்ளம் கொள்ளும் வகையில் நல்லனவற்றைப் பற்றியும் நல்லவர்களைப் பற்றியும் எளிய முறையில் விளக்கும் கடப்பாடு சுற்றவர் அனைவருக்கும் உண்டு.

சென்னை வாடுவிலி நிலையத்தார் அந்த வகையில் - பள்ளிப்பிள்ளைகளுக்குரிய ஒலி பரப்பு வரிசையில் - நல்ல அறிவுரைக் கதைகளையும் வாழ்க்கைவரலாறு, வாழிடம் ஆகியவற்றையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றனர் அந்த வரிசைகளில் அமைவதற்கென நான் எழுதிய சிலவே இன்று இந்த நூல் வடிவில் வெளிவருகின்றது. சிலவற்றின் ஒலிபரப்பிய நாட்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. எனினும் கடைசியில் உள்ள சிறுகட்டுரை ஒன்று தவிர்த்து அனைத்தும் சென்னை வாடுவிலி நிலையத்தில் ஒலி பரப்பப் பெற்றவையேயாம். இவை பற்றி எழுதச் செய்து பிள்ளைகள் பயன் பெறச் செய்த வாடுவிலி நிலையத்தாருக்கு என் நன்றி.

இவை ஒலி பரப்பாகிய காலத்திலெல்லாம் பலர் இவற்றைத் தொகுத்து நூல்வடிவாக்கித் தரவேண்டினர். அவர்தம் விழைவின் படி இன்றே இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

இளங்குழந்தைகள் உள்ளத்தில் நல்லவர் - நல்லவை பற்றிய நல்லெண்ணங்கள் முகிழ்க்க இந்நூல் ஓரளவு துணை புரியும் என நம்புகிறேன். இந்நூல் வெளிவர ஊக்கிய அனைவருக்கும் என் நன்றி உரித்து.

தமிழ்க்கலை இல்லம் }
சென்னை 30 }
11, 2, 76 }

அ. மு. பரமசிவானந்தம்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. காவிரியும் வையையும்	5
2. மோதிலால் நேரு	24
3. தாஜ்மஹால்	36
4. முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்	46
5. கோவா	52
6. இனிய எளிய தமிழ் உரைநடை	66
7. குழந்தைகள் கல்வி	75

காவிரியும் வையையும்*

பாடல்:

“ உழவர் ஒதை மதகோகை உடைநீர் ஒதை தண்பதங்கொள்
விழவர் ஒதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழவர் ஒதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம் வாய்காவா
மழவர் ஒதை வளவன்றன் வளனே வாழி காவேரி ”

(மெல்லிய இசையுடன் வாடுவெலியில்
ஒலிபரப் பாகின்றது)

ஆசிரியர்: தம்பி! இப்பாடல் உனக்குப் புரிகிறதா?
மாணவர்: ஆம். ஓரளவு புரிகிறது. இது காவிரி
யைப் பற்றிய பாடல் அல்லவா?

ஆசி: ஆம் உண்மையே! இக் காவிரியைச் சிலப்பதிக
காரம் பாடிய புலவர் இளங்கோவடிகள்
இவ்வாறு அழகாகப் பாடுகிறார்.

மாண: புரிகின்றது. கோவலன் கதையை எழுதிய
இளங்கோவடிகள் ஆற்றைப் பற்றி இவ்வளவு
அழகாகப் பாடுகிறார். ஏன்?

ஆசி: தம்பி! இதில் தான் உண்மை இருக்கிறது.
உலக நாகரிகங்கள் எல்லாமே ஆற்றங்கரையை
ஓட்டியே வளர்ந்துள்ளன; வாழ்ந்துள்ளன.
இன்று வாழ்கின்ற நாகரிகங்களும் சரி; வாழ்ந்து

* 28-11-69—2-30 மணி

சிறுவர்களுக்கு—வாளுலியில்

சாய்ந்த வரலாற்றில் நீங்கள் படிக்கும் நாகரிகங்களும் சரி; எல்லாம் ஆற்றங்கரையில் தோன்றி வளர்ந்தனவே. சிந்து வெளி நாகரிகம், கங்கைச் சமவெளி நாகரிகம், காவிநீக்கரை நாகரிகம் என் றெல்லாம் நம் நாட்டு நாகரிகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறோ மல்லவா? அப்படியே பல உலக நாகரி கங்கள் உள்ளன.

மாண: அப்படியா! சற்றே விளக்கிச் சொல்லுங்கள்.

ஆசி: வரலாற்றில் எத்தனையோ நாகரிகங்களைப் பற்றிப் படிக்கின்றோம் அல்லவா? நம் நாட்டில் உள்ள மூன்றினைப் பற்றிச் சொன்னேன்; அப்படியே பல. 'நைல் நதிக்கரை நாகரிகம்' என்கிறீர்கள்; 'ஓயாங்கீ, யாங்கிடிசிக்கியாங் நாகரிகம்' சீனாவில்; 'அமேசான் நதி நாகரிகம்' தென்னமெரிக்காவில்; 'யூப்பிரடிஸ் டைகிரிஸ் நாகரிகம்' தென்மேற்கு ஆசியுமூலையில்—இப்படிப் பலப்பல. மேலும் பல தலை நகரங்கள் ஆற்றங் கரைகளில் உண்மையே இதை விளக்கும் அல்லவா? பர்மாவின் தலைநகர் இரங்கூன் ஐராவதி நதிக்கரையில்—கல்கத்தா கங்கை நதிக்கரையில்—இலண்டன் தேம்ஸ் நதிக்கரையில்—தில்லி யமுனை நதிக்கரையில்—அலெக்சாண்டிரியா ரையில் நதிக்கரையில்—மதுரை வையை நதிக்கரையில்—நெல்லை பொருரை நதிக்கரையில்—ஏன்! நம் சென்னையும் கூவம் நதிக்கரையில் தானே உள்ளது. சிரிப்பாக இருக்கிறதா? கூவம் நதி இருப்பதால்தான் சென்னையில் பல குறைபாடுகள் மறைகின்றன; அழுக்குகள் கழிகின்றன. அதைத் தான் தூய்மையாக்கி உல்லாசப் படகுகள் விட ஏற்பாடுகள் செய்யப் போகிறார்களாமே!

காவிரியும் வையையும்

மாண: அப்படியா ஐயா! மகிழ்ச்சியே! ஆமாம், இளங்கோவடிகள் காவிரியைப் பாடினதாகச் சொன்னீர்களே. வேறு ஆறுகளையும் பாடுகிறாரா?

ஆசி: நல்ல கேள்வி! இளங்கோவடிகள் சோழ, பாண்டிய, சேர நாட்டை இணைத்துத் தனிக் காப்பியம் செய்தார். எனவே மூன்று நாட்டிலும் முக்கியமாக ஓடும் காவிரி, வையை, பெரியாறு மூன்றையும் அவர் புகழாமல் விடுவாரா?

மாண: அப்படியா? அவை பற்றியும் சொல்லுங்கள்.

ஆசி: ஆம்! வையை பற்றிப் பாடியதைப் பிறகு காணலாம்.

மாண: சரி! காவிரிக்கரையின் சிறந்த நாகரிகம் பற்றிச் சிறிது சொல்ல முடியுமா?

ஆசி: அதைச் சொல்லத்தானே வந்தேன். இளங்கோவடிகள் மட்டுமல்லாது எத்தனை எத்தனை புலவர்களோ இக்காவிரியின் சிறப்பைப் பாடியுள்ளார்கள். தமிழ் இலக்கியம் தொடங்கிய நாள் தொட்டு இன்று வரை வாழ்ந்த புலவர்களில் காவிரியைப் பாடாதவர் இருக்க மாட்டார். காவிரிக்குப் பொன்னி என்னும் பெயர் உண்டே; அது தெரியுமா உங்களுக்கு?

மாண: அப்படியா? ஆம்! முன்னரே சில ஆசிரியர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு பெயர் வரக் காரணம் தெரியவில்லையே!

ஆசி: அதுவா? சொல்லுகிறேன். நாட்டுக்குத் தேவையான உணவையும் அதற்குத் துணையான பிற பொருள்களையும் காவிரி தன் வளத்தால் தருகின்ற தல்லவா? அதனால் 'சோழ நாடு சோறு

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

டைத்து' என்ற பழமொழியும் உள்ளமை உங்களுக்குத் தெரியுமே! காவிரி வளத்தால் நாட்டில் பொன் கொழிக்கிறது—அதனால் அதன் அருமை உணர்ந்த தமிழ் மக்கள் அதையே 'பொன்னி' என்று அழைத்தார்கள்.

மாண: ஆகா! மிக நன்றாக உள்ளதே! ஆமாம்! அக்காவிரியின் கரையில் நாகரிகம் வளர்ந்தது என்றீர்களே, அது பற்றிச் சொல்லலாமா?

ஆசி: சொல்கிறேன். காவிரியைப் பற்றிப் பெரிய இலக்கியங்களே உள்ளன. அதன் கரையில்தான் சோழர் தலைநகராகிய 'பூம்புகார்' என்னும் காவிரிப்பூம்பட்டினம் இருந்தது. இன்றும் அப் பெயரோடு ஊர் இருக்கிறது. இன்றைய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அப்பழம் பெரும் நகரத்தின் அழிந்த சின்னங்களை எல்லாம் சேர்த்து வைத்துள்ளனரே.

மாண: ஆம்! ஆம்! நாங்கள் கூடச் சென்ற மாதம் அப்பொருள்களின் கண்காட்சியைக் கண்டோம். ஆமாம்! அந்த நகர அமைப்பைப் பற்றிச் சற்றே விளக்கமாகச் சொல்வீர்களா?

ஆசி: நல்ல பிள்ளைகள்! உங்கள் ஆர்வத்தைப் போற்றுகிறேன். பட்டினப்பாலை என்ற ஒரு நூல் அந்நகரத்துக்காகவே எழுதப்பட்டது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் அந் நகரம் இருந்ததை அது அழகாகக் காட்டுகிறது. சிலப்பதிகாரமும் அதன் புகழ் பாடுகிறது. அந் நகரத்தை ஆண்ட மன்னருள் சிறந்தவன் சோழன் கரிகாற் பெரு வளத்தான். அவனைப் பற்றிப் பாடும் பட்டினப் பாலையும், மற்றொரு நூலாகிய பொருநராற்றுப்

காவிரியும் வையையும்

படையும் காவிரியின் சிறப்பையும் அதன் கரையில் நாகரிகத்தோடு இருந்த நகர நலத்தையும் சோழ நாட்டுப் பிற சிறப்புக்களையும் பாடுகின்றன.

மாண: அப்படியா? நாங்களும் சில அறியலாமா.

ஆசி: ஆகா! நன்றாக! காவிரியின் சிறப்பையும் சோழ நாட்டையும்—

“ சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
ஆயிரம் விளையுட் டாக
காவிரி புரக்கும் நாடு ”

என்கின்றது பொருநராற்றுப்படை. ஆம்! இன்றைக்கும் காவிரியும் சோழ நாடும் இல்லா விட்டால் தமிழ் நாட்டில் உணவு தட்டுப்படுமே.

மாண: உண்மை! உண்மை! அதனால்தான் நம் அரசாங்கம்கூடக் காவிரியில் வற்றாது நீர் பெற வழி காணுகின்றது எனப் பத்திரிகையில் படித்தோம்.

ஆசி: ஆமாம்! நிற்க, அந்தக் கரையில் வளர்ந்த நாகரிகத்தில் மக்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் தெரியுமா?

மாண: சொல்லுங்கள்! சொல்லுங்கள்!

ஆசி: அந்த நகரின் அமைப்பே சிறந்தது. அது போன்ற நாகரிக அடிப்படையில் அமைந்த நகரமே தற்போதும் இல்லை எனலாம்.

மாண: அப்படியா?

ஆசி: அந்த ஊரின் அமைப்பே சிறந்தது. கடற்கரையை ஒட்டியும் உள்ளே தள்ளியும் இரு

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

பகுதிகள் மருவூர்ப்பாக்கம், பட்டினப்பாக்கம் என இருந்தன. ஒன்றில் பிற நாட்டு மக்கள் கூடி இருந்தார்கள். கடற்கரையில் துறைமுகமும் அதில் பண்டங்கள் ஏற்றி இறக்கிய வகையும் சிறந்தன. அரசாங்க ஆணை இன்றி எந்தப் பொருளும் ஏற்றுமதியோ இறக்குமதியோ செய்யப் பெறுவதில்லை. அரசாங்க ஒப்புதலுக்கு அடையாளமாகச் சோழர் இலச்சினையாகிய 'புலி முத்திரை' அப்பண்டங்களின் மேல் பொறித்திருக்கும். வெளி நாட்டு, உள் நாட்டுக் கப்பல்கள் ஏராளமாகத் தங்கியிருந்தன. அவை தங்கிய துறைமுகங்களில் அவற்றைப் பிணிக்கப் பயன்படுத்திய கட்டடமும் பிறவும் தற்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. வரும் கப்பல்களுக்கு வழி காட்டக் 'கலங்கரை விளக்கமும்' (Light House) இருந்தது. கலத்தைக் கரைக்கு வருக என அழைக்கும் விளக்கம் என்பது அதன் பொருள். பொதுவாக மேலை நாட்டு வாணிகர்களைத் தமிழர் 'யவனர்' என அழைத்தனர். அவர்கள் தங்குவதற்கும் தனி இடங்கள் இருந்தன. இவற்றைப் பட்டினப்பாலை,

“ புலிபொறித்துப் புறம்போக்கி
மதிநிறைந்த மலிபண்டம் ”

எனவும்,

“ நீரின்று நிலத்தேறவும்
நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவும் ”

எனவும் பாடுகின்றது.

காவிரியும் வையையும்

மாண: ஆகா! இத்தனைச் சிறப்புடன் வாணிபம் நடந்ததா? அவ்வூரைப் பற்றி வேறு என்னென்ன சிறப்புக்கள் உள்ளன?

ஆசி: உள் நகரில் அரசரிருக்கை முதலியவற்றை எல்லாம் வரையறுக்கின்றனர். சிலப்பதிகாரமும் பட்டினப்பாலையும் மணிமேகலையும் அவை பற்றி விளக்குகின்றன. அந்தப் பெருநகரில் ஐவகை மன்றங்கள் இருந்தனவாம். ஆம்! அறம் தவறிப் பழி தூற்றுபவர் வாழ முடியாதபடி தடுக்கும் தெய்வ நிலைக்களன்களாக அவை விளங்கின. புலவர்கள் ஆயும் பட்டி மண்டபம் இருந்தது. சன்னல்கள் மாளிகைகளில் அழகழகாக மாண்கண் போலவும் பிறவகையிலும் அழகுறச் செய்யப்பெற்றிருந்தன. 'பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும்' ஆடைகள் நெய்யப் பெற்றன. பல வகையான நவரத்தினக் கடைகளும் சிறந்திருந்தன. பல நாட்டு மக்களும் பல மொழி பேசுவோரும் அங்கே வாழ்ந்த சிறப்பை,

" மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்
முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் "

எனப் பட்டினப் பாலை காட்டுகின்றது. ஆம்! இன்றைய பம்பாய், தில்லி, சென்னை போன்ற உலக மக்கள் பலரும் தத்தம் மொழியினைப் பேசிக் கொண்டு வாணிப, அரசியல் தொடர்புகளைக் கொண்டு விளங்கிய பெருநகராக (International City) விளங்கியது பூம்புகார்.

மாண: நன்றாக உள்ளதே! ஆம்! இவ்வளவு சிறந்த நாகரிகம் வாய்ந்த அந்த நகரத்தில் வாழ்ந்த

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

மக்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஏதேனும் கூறலாமா?

ஆசி: நன்றாக! மக்கள் நல்வாழ்வு அடிப்படையில் தானே நாகரிகம் தங்கியுள்ளது. அதைச் சொல்லாமலா! அங்குள்ள மக்கள் செல்வராக மட்டுமன்றிச் சிறந்த பண்பாட்டாளராக—ஒழுக்க சீலர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் ஒத்து நோக்கினர். அந்த வாணிப வளனைக் கூற வந்த போது,

“ நடுவுநின்ற நல்நெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும்பிறவும் ஒப்பநாடி
கொள்வதூஉம் மிகைகொளாது
கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசும்
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கை ”

என்கிறது பட்டினப் பாலை.

மாண: ஆகா! இவ்வாறு இன்று நாட்டில் வாணிபம் நடந்தால் பல சிக்கல்கள் தீர்ந்து விடுமே.

ஆசி: இன்னும் கேளுங்கள். அந்த ஊரில் ஏதேனும் திருவிழாக்கள் நடந்து கொண்டே இருக்குமாம்.

“ முழவு அதிர் முரசியம்பும்
விழவரு வியன் ஆவணத்து ”

என்று அதன் பெருமை நன்கு கூறப்படுகின்றது. அந்த ஆற்றுத் துறையெல்லாம் விழாக்கள் நடைபெறுவதைக் கண்டு, அதைத் துறக்கத்துக்கு ஒப்பிடுவர்.

“ பெறற்கரும் தொல்சீர் துறக்கம் ஏய்க்கும்
பொய்யா மரபில் பூமலி பெருந்துறை ”

என்று ‘பொய்யா மரபை’ச் சுட்டுகின்றனர். இது மிகவும் உண்மை. இப்பொய்யா மரபு இன்றும் காக்கப் பெறுகின்றது. அன்றைய பழம்பெருந்தலைநகர் மட்டுமன்றி, அன்றைய உள் நாட்டுத் தலை நகராகிய உறையூர், பிற்காலத் தலைநகராகிய தஞ்சை ஆகிய அனைத்தும் அந்த ஆற்றங்கரையிலேயே இருந்தன. இன்றும் சிறக்க உள்ளன. மேலும் தமிழ் நாடே தெய்வ நாடு என்று போற்றக் கூடிய வகையில் இந்தப் பொன்னியின் கரையில் எத்தனை எத்தனையோ சைவ வைணவக் கோவில்கள் உள்ளனவே. கல்லே காண முடியாத தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பெருங்கோவில்களைக் கட்டி, அங்கங்கே தெய்வ உணர்வையும் அன்பு வழிபாட்டையும் வளர்த்ததோடு கலைகளையும் பிற சிறப்புக்களையும் வளர்த்துள்ளமையை வரலாறு காட்டுகிறதே. அந்த ஆற்றங்கரையில் உள்ள ஊர்களின் பெயர்களே அதன் ஏற்றத்தை விளக்குமே! குடமூக்குப் போல வளைந்து செல்லுமிடத்தைக் ‘குடமூக்கு’ என்றே அழைத்தனர். பின்னர் அது கும்பகோணமாயிற்று. காவிரி நீர் வலமாகச் சுழித்துச் செல்வதால், அந்த ஊர் ‘திருவலஞ்சுழி’ எனவே ஆயிற்று. மணல் திடலாக—துருத்தியாக அமைந்ததால் ‘பூந்துருத்தி’ எனவும், வாழைகள் மிக்கதால் ‘பைஞ்ஞீலி’ எனவும், ஊர்கள் அழைக்கப் பெற்றன. காவிரிக்கரையில் அழகிய மயில்கள் இருந்த துறையை ‘மயிலாடு துறை’ எனவே அழைத்தனர்; பின்னர் அதுவே மாயூரமாயிற்று. திருமிக்க ஊர் ‘திருவாரூர்’ ஆயிற்று. காவிரியின்

கிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

நீரால் வளம் பெற்ற நிலம் 'நன்னிலம்' ஆயிற்று. இப்படி அன்றும் இன்றும் பொன்னிக் கரையில் வளர்ந்த நாகரிகம், அந்த வற்றாத வளம் கொழிக்கும் காவிரியின் சிறப்பையும் செல்வக் கொழிப்பையும் நமக்கு உணர்த்திக் கொண்டே இருக்கிறது. என்றும் அவ்வாறு இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மாண:- இவ்வளவு பெருமையா? நம்பவே முடியவில்லை சீயா! (மெல்லிய இசை வானொலியில் வையை நதியைப் பற்றிக் கேட்கிறது.)

“ இறுவரை புரையுமாறு இருகரை ஏமத்து
வரைபுரை உருவின் நுரைபல சமந்து
பூவேய்ந்து பொழில் பரந்து
துணைந்து ஆடுவார் ஆய்கோ தையர்
அலர் தண்தார் அவர் காதில்
தளிர் செநீஇக் கண்ணி பறித்து
கைவளை ஆழி தொய்யகம் புனைதுகில்
மேகலை காஞ்சி வாகு வலயம்
எல்லாம் கவரும் இயல்பிற்றால்; தென்னவன்
உடைபுலம் புக்கற்றால்—மாறட்ட
தானையான் வையை வனப்பு ”

ஐயா! இப்பாடல் இனிமையா யிருக்கிறதே. வையைபற்றியது போலும்.

ஆசி: ஆம்! ஆம்! நன்கு கூறினீர்கள். பரிபாடலில் உள்ள அடிகளே இவை. காவிரியை ஒத்து வையையும் சிறந்த நாகரிகத்தைத் தோற்றி வளர்த்து வாழ வைக்கிறது என்பதையும் அறிந்து கொள்வோமா?

காவிரியும் வையையும்

மாண: ஆம்! ஆம்! நாங்களும் அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறோம்.

ஆசி: வையை என்னும் போதே அதில் நீர் சுரப்பது போன்று நம் நெஞ்சில் தமிழ் ஊற்றும் சுரக்கிறதல்லவா?

மாண: உண்மைதான். சங்கம் வளர்த்த தமிழ் மதுரை அதன் கரையில் இருப்பதாக அல்லவா கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்?

ஆசி: நன்று சொன்னீர்கள்! வையை ஆறு வளர்த்த தமிழ் அதன் நாகரிக வளர்ச்சிக்கே அடிப்படையாகின்றது. தமிழின் தரத்தை 'நீரறியும் நெருப்பறியும் அறிவுண்டாக்கி நீ அறிவித்தால் அறியும் நிலமும்' என்ற ஆன்றோர் வாக்குப்படி வையை நீர் அறிந்தது உலகறிந்த ஒன்றல்லவா?

மாண: என்ன சொல்கிறீர்கள்?

ஆசி: உங்களுக்குத் தெரிந்ததுதான்! நாலடியார் நீங்கள் படித்திருப்பீர்களே

மாண: ஆமாம்! ஆமாம்! நானூறு பாடல்கள்.

ஆசி: நன்று சொன்னீர்கள்! முதலில் எழுதியது எத்தனை பாடல்கள் என்று தெரியுமா?

மாண: (எண்ணுகின்றனர்) தெரியவில்லை.

ஆசி: சொல்கிறேன் கேளுங்கள். சமணமுனிவர் எண்ணாயிரவர், 8000 பாடல்கள் பாடினர். அவை அனைத்தும் சத்துள்ளவை அல்ல. எனவே அவற்றை வையையில் போட்டார்கள். அதன் தரத்தை அறுதியிட்டது எது தெரியுமா? வையை ஆறுதான்! அந்த எண்ணாயிரத்தில் இந்த நானூறு

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

பாடல்களையே வையை ஏற்று எதிர்த்துச் செல்ல விட்டது. எனவே இவை வாழ்கின்றன. வையையும் 'தமிழ் வையை' எனப் பெயர் பெற்றது.

மாண: நன்றாக உள்ளதே! இப்படித் தமிழ் நலம் அறிந்த தண்புனல் யாண்டும் இல்லையே.

ஆசி: இன்னும் கேளுங்கள். சைவம் வளர்த்த சம்பந்தரை நீங்கள் அறிவீர்களல்லவா?

மாண: அறிவோம்! அறிவோம்! ஞானப்பால் உண்ட வரல்லவா அவர்?

ஆசி: நன்கு படித்திருக்கிறீர்கள்! அவர் பாடலை வையை தாங்கிச் சென்றது. சமணருக்கும் அவருக்கும் நேர்ந்த வாதத்தில் வையை ஆறே நீதிபதியாக விளங்கிற்று. 'யார் பாடல் எதிரேற்றுச் செல்கிறதோ அவர் சமயமே சிறந்தது' என்பது வாதம். சமணர் பாடல் அடித்துச் செல்லப்படச் சம்பந்தர் பாடல் எதிர்த்துச் சென்றது.

மாண: அப்படியா? அதிசயம்!

ஆசி: உண்மை. அந்த ஏடு கரை சேர்ந்த இடமே 'எடகம்' என்று பெயர் பெற்றது. இந்த இடம் இன்றும் மதுரைக்கு வட மேற்கே 'திருவேடகம்' என்ற பெயரோடு உள்ளது என்பதையும் நீங்கள் அறிய வேண்டும்.

மாண: அறிந்தோம்! அறிந்தோம்! தமிழ் வையையின் பெருமையை அறிந்தோம். அதன் கரையில் வளர்ந்த நாகரிகப் பண்பாட்டையும் சொல்வீர்களா?

காவிரியும் வையையும்

ஆசி: இதோ உங்களுக்குச் சொல்லத்தான் போகிறேன். முன் கேட்டீர்களே பாட்டு. அது பரிபாடலில் உள்ளது. முழுக்க முழுக்க இவ்வையை பற்றியே பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் அக்காலத்தில் மக்கள் வாழ்ந்த அக வாழ்வு, புற வாழ்வு இரண்டும் காட்டப்பெறுகின்றன. மதுரையின் சிறப்பும் பரந்தனரில் கோயில் கொண்ட இறைவன் சிறப்பும் நன்கு பேசப்படுகின்றன.

மாண: அப்படியா!

ஆசி: ஆம்! மதுரையின் சிறப்பை முன் நாம் கண்ட சிலப்பதிகாரமே நன்கு காட்டுகிறது. 'ஊர்காண் காதை' என்ற ஒரு தனிப் பகுதியை அமைத்து, அதில் மதுரை மாநகரைக் கோவலனுக்குக் காட்டுவது போன்று இளங்காவடிகள் நமக்கெல்லாம் காட்டுகின்றார். மற்றும் 'பட்டினப் பாலை' பூம்புகாரின் சிறப்பை விளக்குவது போன்று 'மதுரைக் காஞ்சி' என்பதும் இம்மதுரையின் சிறப்பை விளக்குகிறது.

மாண: நாம் செய்த பேறே பேறு! இந்த இலக்கியங்கள் இன்றேல் நம் வாழ்க்கையே புரியாது போலும்.

ஆசி: நன்கு சொன்னீர்கள்! உண்மையே. அவற்றின் வழி வையைக்கரை நாகரிக வாழ்வினைக் காண்போமா?

மாண: ஆம்! ஆம்! காணலாம்.

ஆசி: வையைக் கரையில்தான் செந்தமிழ் நாட்டுத் தலைநகராகிய மதுரை இருந்தது—இருக்கிறது; இருக்கும். இந்த நாட்டில் என்றும் மழை.

சிறுவர்களுக்கு—வாஸ்தவியில்

தவறியது இல்லையாம். எந்த இயற்கையும் மாறியதில்லையாம். மதுரைக் காஞ்சி இவை பற்றியெல்லாம் நன்கு விளக்குகிறது.

மாண: ஆமாம்; மழை வளம் தரும் நாடே சிறந்தது. ஆனால் தவறாது பெய்ய செய்ய வேண்டும்? இது தானே தெரியவில்லை.

ஆசி: நல்ல கேள்வி! நாட்டில் இருப்பவர் நல்லவர்களாகவும் ஆட்சி நல்லதாகவும் இருந்தால் மழை தவறாது எனப்பல பெரியோர் கூறியுள்ளார்களே. நாகரிகமும் அந்த அடிப்படையில் உண்டாவது தானே!

மாண: அப்படியா? அப்போது மதுரையில் நாகரிகம் வாய்ந்த நல்ல மனிதர்கள் இருந்தார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

ஆசி: நானா சொல்கிறேன்? மதுரைக் காஞ்சி பாடிய மாங்குடி மருதனாரே சொல்கிறார்.

“ பொய்யறியா வாய்மொழியால்
புகழ்நிறைந்த நல்மாந்தரொடு
நல்ஊழி அடிபெயர
பல்வெள்ளம் மிக்கூர
உலகம் ஆண்ட உயர்ந்தோர் மருக”

என்று மதுரை நாட்டில் வாழ்ந்த நல்ல மக்களையும் நலம் நிறைந்த அரசையும் அவர் காட்டுகின்றார் அல்லரோ!

மாண: உணர்கிறோம்! இவையெல்லாம் வையை அளித்த வளன் அல்லவா?

ஆசி: உண்மை. அந்த வையை ஆற்றில் மக்கள் போக்குவரத்து மிக அதிகமாக இருந்ததாம்.

அப்படியே மதுரையின் வாயிலிலேயும் போவோர் வருவோர் மிக அதிகமாக இருந்தார்களாம். இரண்டையும் இணைத்த மருதனார் 'வையையன்ன வழக்குடை வாயில்' எனப் பாராட்டுகின்றார்.

மாண: ஆம்! நல்ல ஆட்சியும் நல்லவரும் தாமே நாகரிகக் கண்ணாடி. அந்த ஊரில் பலரும் வாழ விரும்ப மாட்டார்களா?

ஆசி: மிகவும் விரும்பினார்கள்; அதனால்தான் அந்த நெருக்கடியை அப்படிப் பாடுகிறார் புலவர். இன்னும் அந்த அரசர்கள் பழி ஏற்காத நல்லவர்கள், பெரியாரைக் துணை கொண்டவர்கள். 'அரசியல் பிழையாது அறநெறி காட்டிப் பெரியோர் சென்ற அறவழி பிழையாது' ஆண்டவர்கள்; 'வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும் பழி நமக்கு எழுக என்னாது' வாழ்ந்தார்கள். இந்த வாழ்வுதானே நாகரிக வாழ்வு. மேலும் அந்த நகர அமைப்புப் பற்றியும் சில கேளுங்கள்.

மாண: சொல்லுங்கள் ஐயா, சொல்லுங்கள்.

ஆசி: அம்மதுரை நகர் அகழால் சூழப்பட்டது. அதில் வெளிநாட்டவர் தங்கத் தனி இடங்களும் உள் நாட்டவர் வாழிடங்களும் தனித்தனியாக இருந்தன. இறைவர் தங்கும் கோயில்கள் பல. அவற்றுள் மணி யோசை—காலை முரசொலி அனைவரையும் எழுப்பும் நல்லொலிகளாக அமைந்தன. அந்த நகரத்தில் உள்ள தெருக்கள் அழகழகாக—அணியணியாகச் சிறந்தன. ஒவ்வொரு வகை வாணிபத்துக்கும் ஒவ்வொரு தெரு; மாலைக்கடைத்தெரு போன்ற கவின் படைத்த தெரு—அரசர் தெரு—அயலவர் தெரு—படையாளர்

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

தெரு—பணியாளர் தெரு என்று எத்தனையோ வகையான தெருக்கள். அத்தெருக்களில் அமைந்த மாளிகைகள்தாம் எத்துணைய! கோடைக் காலத்திற் கேற்ற நிலா முற்றம் கொண்ட மேல் மாளிகை—குளிர் காலத்திற் கேற்ற சாரளம் அடைக்கத் தக்க இடைத்தளம்—பலரும் கலந்து வாழும் கீழ்த்தளம். அவற்றின் சுதையொடு கூடிய அழகு படுத்தப்பெற்ற அமைப்பு. இப்படி நகரத் தெருக்களும் நல்ல வானொங்கிய மாளிகைகளும் பல இலக்கியங்களால் போற்றப்படுகின்றன. இத்தகைய மாளிகைகளில் நல்ல அறவோரும் அறிஞரும் வாழ்ந்து நாகரிகத்தின் சின்னங்களாக விளங்கினர்.

மாண: நன்றாக உணர்கிறோம்! இவற்றை அறிய மிகவும் மகிழ்கின்றோம். ஆயினும் ஓர் ஐயம்.

ஆசி: நன்றாகக் கேளுங்கள்! உங்கள் ஐயத்தைப் போக்கவே நான் இங்கே இருக்கிறேன்.

மாண: ஒன்றுமில்லை. 'நாகரிகம்' என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் என்ன?

ஆசி: நல்ல கேள்வி—விளக்கம் பெற வேண்டிய கேள்வி. இன்று நாகரிகம் என்றால் எதை எதையோ எண்ணுகிறோம். புறத்தில் உடை அணிவதையும் பிற ஆடம்பரங்களையுமே நாகரிகம் என்று நம்புகின்ற உலகம் இது. ஆனால் பொன்னியும் வையையும் கண்ட நாகரிகம் அந்த அளவோடு நின்று விடவில்லை. அவைகளுக்கு மேலாக உள்ள அக நாகரிகமாகிய மனத்தோடு பொருந்திய நாகரிகத்தையே நமக்கு விளக்கின.

“ பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்”

என்று திருக்குறளும், ‘நஞ்சுண்டு அமைவர் நனி
நாகரிகர்’ என்று சங்க இலக்கியமும் 2000 ஆண்டு
களுக்கு முன்பே நமக்கு நாகரிகம் என்ன என்
பதை விளக்கிவிட்டன. உயிரினம்—சிறப்பாக
மக்களினம் ஒருவரை ஒருவர் நம்பி ஒப்புர
வொழுசுவதே நாகரிகம். நம்பினார் கெடுக்க
மாட்டார் என்ற நம்பிக்கையிலே, உண்ட விடத்
தையும் அழுதமாக்கிச் சாவாது வாழ்பவரே
நாகரிகர். ‘நாகரீகம்’ என்று ரகர இகரத்தை
நீட்டாது ‘நாகரிகம்’ என்றே சொல்லவேண்டும்.
இதிலே ‘பண்பாடு’ ‘ஓழுக்கம்’ ‘சான்றாண்மை’
என்ற எல்லா உண்மைகளும் அடங்குகின்றன.
மக்கள் மக்களாக—ஒரு சமுதாயமாக வாழ வழி
வகுப்பதுதான் இந்த நாகரிகம். எங்கெங்கோ
தனித்தனியாகச் சுற்றித் திரிந்த மக்களை எல்லாம்
ஓரிடத்தில்—தன் கரையில் அமரச் செய்து,
வெள்ளத்தாலும் ஊற்றுப் பெருக்காலும் அவர்
களுக்கு உணவுமாகி—உணவை விளைக்கும் வகை
யிலும் உதவி, ஆறு அன்று தொட்டு மக்கள்
நாகரிகத்தை வளர்த்து வருகின்றது. ஆற்றங்
கரையிலேயே மனிதன் பயிரிட நிலத்தையும்
பண்பட்ட மனத்தையும் பெற்றுக் கொண்
டான். அங்கேயே முதலில் நாடும் நகரும் உண்டா
யின. இவ்வாறு மனித சமுதாயத்தின் அடிப்
படை நாகரிகமே ஆற்றங்கரையில் பிறந்தது
தான். இதே நாகரிகம்தான் 5010 ஆண்டு
களுக்கு முன் சிந்து நதிக்கரையில் தோன்றி
வளர்ந்தது. சீற்றமுற்ற சிந்து அதை அழித்
தாலும் இன்று 5000 ஆண்டுகள் கழித்து அதன்

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

தோற்றம் தோண்டக் காணப் பெற்றோம். சிந்து நதி நாகரிகமும் பொன்னி, வையை நாகரிகங்களும் ஒன்றிஎன்று இன்றைய ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர். அங்கே போற்றப்பெற்ற தெய்வ நெறி தமிழகத்தில் வையைக் கரையிலும் காவிரிக் கரையிலும் இன்றும் போற்றப்பெறுகின்றன. பிற நகர் அமைப்பு முதலியனவும் அவ்வாறே. எனவே பண்டு தொட்டு வளர்ந்த ஆற்றங்கரை நாகரிகம் சிறக்கின்றது.

மாண: ஆகா! நன்று! நன்று! உணர்ந்தோம். இந்த வையையும் பொன்னியும் அவை போன்ற பிற ஆறுகளும் இல்லையானால்?

ஆசி: இல்லையானால் நாகரிகமே —சமுதாயக் கூட்டுறவே இல்லைதான். இதில் ஐயமுண்டோ? மனித சமுதாய வாழ்வின் அடிப்படையாகிய நாகரிகப் பண்பாட்டை வளர்த்தவை இந்த ஆறுகளே; ஆற்றங் கரைகளே. அதிலும் தமிழ் நாட்டுப் பொன்னியும் வையையும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக இச்சமுதாய நலனைப் போற்றிப் பாதுகாத்து வளர்த்து வருகின்றன. இவை பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து நீர் அளித்தும் நிலம் விளைத்தும் காடு வளர்த்தும் கழனி புகுந்தும் மக்கள் உள்ளத்துக்கு மகிழ் லுட்டியும் மாசு போக்கியும் சிறந்த நாகரிகத்தை வளர்க்கின்றன. மக்கள் சிறப்புறும்போது 'அவன் காவிரியின் தண்ணீர் குடித்தவன்' என்று புகழும் வழக்கம் இன்றும் உண்டல்லவா? எனவே ஆற்றங்கரையில் அமைந்த நல்வாழ்வு

காவிரியும் வையையும்

நாகரிகத்தையும் மனிதப் பண்பாட்டையும்
வளர்த்தது என்பதில் ஐயமில்லை. அதிலும்
பொன்னியும் வையையும் வளர்த்த நாகரிகம்
என்றென்றும்—உலகம் உள்ளளவும் அழியாது
வாழும்—வளரும்! ஓங்கும்! உயரும்.

மாண: நல்லது ஐயா! பல உணர்ந்து கொண்டோம்.
இதை உலகத்துக்கு உணர்த்துவோம். சென்று
வருகின்றோம். வணக்கம்.

ஆசி: வணக்கம். சென்று வாருங்கள். மீண்டும்
காண்போம்!

மோதிலால் நேரு*

கோபு: தங்கம்! சில நாட்களுக்குமுன் செய்தித்தாளில் நம் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்கள் 'சுயராஜ்ய பவனம்' என்ற தம் முன்னோர் மாளிகையை மக்களுக்கு உரிமையாக்கி, நேரு நினைவு அறத்துக்குக் கொடுத்ததாகச் செய்தியும் படமும் வந்தே பார்த்தாயா?

தங்கம்: ஆம் ஆம். பார்த்தேன். அந்த மாளிகை அவர்கள் முன்னோருக்குச் சொந்தமானதாம். ஆனாலும் அது யாரால் எப்போது கட்டப் பட்டது என்பது தெரியவில்லையே.

கோபு: ஆமாம் எனக்கும்தான். அதோ நம் தாத்தா வருகிறார். அவருக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கலாம். அவரைக் கேட்கலாம்.

தாத்: என்ன குழந்தைகளே என்னை எதிர்பார்த்திருந்து, ஏதோ பேசுவது மாதிரி தெரிகிறதே.

இருவரும்: ஆமாம் தாத்தா. சில நாட்களுக்கு முன் செய்தித்தாளில் நம் பிரதமர் இந்திராகாந்தி ஏதோ பெருமாளிகையை மக்களுக்கு அளித்ததாகக் கண்டோமே; அது பற்றித் தெரிந்து கொள்ள ஆசை தாத்தா.

* பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு—வானொலியில் 6-5-1973

மோதிலால் நேரு

தாத்: உண்மைதான். தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது தான். அது அவர்கள் முன்னோருடையது. உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் நம் பிரதமரின் தந்தை ஜவஹர்லால் நேரு என்றும் பாட்டனார் மோதிலால் நேரு என்றும். ஆம். அவர்கள் குடும்பம் மூன்று தலைமுறைகளாக நாட்டுக்கு உழைத்து வரும் குடும்பம் என்பது உலகறிந்த உண்மை யல்லவா. 'மாதா செய்தது மக்களைக் காக்கும்' என்று ஒரு பம்மொழி உண்டல்லவா.

கோ: ஆமாம் தாத்தா; அம்மாகூட அடிக்கடி சொல்லுவாள்.

தாத்: ஆம். அந்தப் பழமொழிப்படி தாத்தாவும் அப்பாவும் செய்த அறங்களே இன்று நம் பிரதமரைக் காத்து வருகின்றன. அவர்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமே.

தங்கம்: ஜவஹர்லால் நேருவைப் பற்றியும் படித்திருக்கிறீர்களும் தாத்தா. அவர்களுடைய அப்பா மோதிலால் நேரு பற்றி அதிகம் தெரியாகே.

தாத்: இன்று நீங்கள் படித்த அந்த சுயராஜ்ய பவனம் ஆகிய ஆனந்த பவனத்தை வாங்கிக் கட்டியவர் அந்த மோத்திலால் நேரு அவர்கள் தாம். இராமாயணத்தோடு தொடர்பு கொண்ட பரத்துவாஜ ஆசிரமத்தை அடுத்திருந்த அந்த மாளிகை அவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது; வாங்கி விட்டார். வாங்கின பிறகு அவர் செலவிட்ட தொகை பெரிது. அந்தக் காலத்தில் அவர் வாழ்ந்த ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கும் வந்த பல மேனாட்டு உள்நாட்டு விருந்தினருக்கும் ஏற்ப இந்தப் பெருமாளிகை பல்வேறு வகையில்

சிறுவர்களுக்கு—வாஸூலியில்

திருத்தம் செய்யப்பெற்றது. பெரும் அரண்மனை யாகவே மாறிவிட்டது.

கோ: அப்படியா?

தா: அவர் வீட்டை- மட்டுமா திருத்தினார். நாட்டையே திருத்தியவராயிற்றே. வீட்டுக்கு மட்டுமின்றி நாட்டுக்கும் நலம் தேடிய நல்லவர் அவர். நாடு நலம் பெற்றால் வீடு நலம் பெறும் என்ற கொள்கையில் காந்தியடிகள் போன்ற ரொடும் பிறரொடும் சேர்ந்து நாட்டை நலம் பெறச் செய்த பெரியவர் அவர்.

தங்: சரி; நேரு என்ற பெயர் அவர்கள் குடும்பப் பெயரா என்ன?

தா: நன்கு கேட்டீர்கள்? அது ஒரு பெரிய கதை. நேரு குடும்பத்தின் முன்னோர் காஷ்மீர் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். சுமார் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் அம்மரபில் ராஜ்கால் என்ற சிறந்த புலவர்—வட மொழி, பாரசீகம் இரண்டையும் அறிந்தவராக இருந்தார். அவர் பெருமையை அறிந்த முகலாய மன்னன் பரூஜ்ஹி என்பவன் அவரை டில்லிக்கு அழைத்துக் கொண்டான். அவர்கள் தங்குவ தற்கு எப்போதும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருந்த ஒரு கால்வாயின் பக்கத்தில் ஒரு நல்ல மாளிகையைத் தந்தான். கிராமங்களில் இம் மாதிரி வீடுகளில் வாழ்வோரைத் தற்போதும் 'காவாங்கரை வீட்டார்' என்று சொல்வது உண்டல்லவா?

இருவரும்: ஆம்! ஆம்! நம் ஊரில் கூட அப்படி ஒரு வீட்டார் அழைக்கப் பெறுகிறார்களே.

மோதிலால் நேரு

தாத்: நல்லது அப்படியேதான் இந்த நேருவின் முன்னோரும் பலரால் அழைக்கப் பெற்றனர்.

தங்: ஆமாம். அதற்கும் நேரு என்ற பெயருக்கும் என்ன சம்பந்தம்? சொல்லுங்கள் தாத்தா.

தா: பொறு அவசரப்படாதே. அதைத்தானே சொல்லப்போகிறேன். உருது மொழியில் கால்வாய் என்பதற்கு நஹார் என்று பெயர். நஹார் வீட்டார் என்று வழங்கிய பெயரே, பின் நேரு வீட்டார் என வழங்கப் பெற்றது.

இருவரும்: அட! அதிசயமாக இருக்கின்றதே. சரி. அவர்கள் மாளிகை அலகாபாத்தில் உள்ள ஆனந்தபவனம் என்றீர்களே; பின் எப்படி அவர்கள் டில்லியிலிருந்து அங்கே சென்றார்கள்.

தாத்: காஷ்மீரத்திலிருந்து வந்த ராஜகால் பேரர் பெயர் கங்காதரர். அவர் காலத்தில் பல அரசியல் குழப்பங்கள் உண்டாக, அவர் குடும்பத்துடன் 'ஆக்ரா'வுக்குக் குடியேறினார். ஆக்ராவின் சிறப்பு உங்களுக்குத் தெரியுமே;

இருவரும்: ஆம்! ஆம்! அங்கே தாஜ்மஹால் இருக்கிறது.

தாத்: நன்கு படித்திருக்கிறீர்கள். நேருவின் முன்னோர் அங்கே தான் குடியேறினார்கள். கங்காதரர் ஆக்ராவில் வாழ்ந்தபோதுதான் அவருக்கு மூன்று ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தனர். அவருள் மூன்றாமவரே நம் வழிபாட்டுக்கும் போற்றலுக்கும் உரியவரான மோதிலால். அவர் பிறப்பதற்கு முன்னே அவர் தந்தையார் காலமாகி வீட்டார்.

சிறுவர்களுக்கு—வாஸூலியில்

தங்: பாவம்; அப்புறம்.

தாத: நன்றாகக் கதை கேட்கிறீர்கள். அந்த மேதை மோதிலால் வாழ்வை நீங்கள் கதையாக மட்டுமல்ல, உங்கள் வாழ்க்கைப் பாடமாகவே மனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இருவரும்: அப்படியே செய்கிறோம்; தாத்தா.

தாத்: நல்லது. மோதிலால் பெரிய அண்ணன் பெயர் பன்சிலால்; இளைய அண்ணன் பெயர் நந்தலால். இவர் நந்தலால் பார்வையிலேயே வளர்ந்தார். நந்தலால் சிலகாலம் ராஜஸ்தானத்தில் ஆசிரியராக இருந்து, பின் வழக்கறிஞர் தொழிலுக்குப் படித்து வெற்றிபெற்று அலகாபாத்தில் வக்கீலாகப் பணியாற்றினார். அவருடனேயே மோத்திலால் நேருவும் அலகாபாத் வந்து சேர்ந்து விட்டார். பிறகுதான் மோதிலால் பெரியவரான பின், நான் முன்னமே சொன்னபடி ஆனந்த பவனத்தை வாங்கிப் புதுப்பித்து உயர்வடைந்தார்.

கோ: சரி தாத்தா; அவர் எங்களைப் போன்று இளைஞராயிருந்த காலத்தில் நன்றாகப் படித்தாரா?

தாத்: நல்ல கேள்வி. மிகச் சிறந்த வகையில் படித்தார். பன்னிரண்டு வயது வரையில் பாரசீக அர்பி மொழிகளைப் பயின்றார். பின் பள்ளியில் சேர்ந்தார். எனினும் விளையாட்டுகளிலேயே அவர் நாட்டம் சென்றது. ஆனால், பள்ளி ஆசிரியர்களிடமும் பிற பேராசிரியர்களிடமும் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டு பணிந்து வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பி. ஏ. வரையில் படித்தபோதிலும் வெற்றி பெறவில்லை.

தங்: ஐயையே—அப்புறம்.

தாத்: அந்தத் தேர்வில் வெற்றியில்லாவிட்டாலும் மோதிலால், வாழ்வில் பலப்பல வெற்றிகள் பெற்றார். அவர் வழக்கறிஞர் தொழிலுக்குப் பயின்று நன்கு வெற்றி பெற்றுத் தங்கப்பதக்கம் பரிசாகப் பெற்றார். சிலகாலம் கான்பூர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக இருந்து, பின் தன் தமையனார் நந்தலால் திறம்படச் செயலாற்றிய அலகாபாத் நீதிமன்றத்திலேயே தானும் வழக்கறிஞரானார். பின்பே அவர்தம் வாழ்வில் வியத்தகு மாற்றங்கள் அமைந்தன.

கோ: ஆமாம். அவர் குடும்ப வாழ்க்கையைப் பற்றி?

தாத்: இதோ சொல்லுகிறேன். அவர் காஷ்மீர் மரபைச் சேர்ந்த செருபாராணி என்ற அம்மையாரைத் தம் துணையாகக் கொண்டார். அவர்கள் அழகாகவும் கணவர் கருத்தறிந்து நடக்கும் நல்ல மனைவியாகவும், கணவருக்குத் தேவையான போது பலப்பல உத்திகள் சொல்லும் மந்திரியாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நல்ல குடும்பப் பெண்ணாகவும் விளங்கினார். பிற்காலத்தில் ஆனந்தபவனம் அழகு பெற விளங்கியதற்கும் மோதிலால் குடும்பம் உலகம் போற்றிய வகையில் சிறப்படைவதற்கும் அந்த அம்மையாரே காரணமாக இருந்தார்கள். இந்த இருவருக்கும் தான் உலகமே போற்றும் உத்தமர் ஜவஹர்லால் நேரு 14-11-1889-ல் பிறந்தார். ஜவஹர் என்றால் இரத்தினம் என்பது பொருள். அவர் மனிதருள் இரத்தினமாக விளங்கினாரல்லவா?

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

இருவரும்: அப்படியா; மயிர்க்கூச் செறிகின்றதே. வாழ்க நேரு வெனும் நற்பெயர்! ஜவஹர் என்று பெயர் வைத்த அவர்தம் தாய் தந்தையர் பெயர்கள் சிறப்பனவாக!

தாத்: வாழ்த்துவது இருக்கட்டும். மோதிலால் பிற்கால வாழ்வில் அவர் நாட்டுக்குச் செய்த தொண்டுகளைக் கேளுங்கள். ஆம் நேருவின் குடும்பம் மூன்று தலைமுறைகளாக நம் நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்து வரும் குடும்பமாகும். தன் ஜவஹர் நன்கு கல்வியில் சிறந்து உயர்ந்து விளங்க வேண்டும் என்ற கருத்தில், மோதிலால் அவரை இங்கிலாந்துக்குப் படிக்க அனுப்பினார். தாமே பலமுறை இங்கிலாந்துக்குச் சென்றுள்ளார். மேலை நாட்டார் நாகரிக வாழ்வும் பிற பழக்க வழக்கங்களும் இவர் வீட்டு வாழ்விலும் விளங்கின. பல வெளிநாட்டவரும் உள்ளாட்டவரும் இவர் வீட்டிற்கு விருந்தினராக வந்து கொண்டே இருந்தனர். இவர் உழைப்பால் செல்வமும் சேர்ந்தது. எனவே இவர் ஒரு பெரிய அரசரைப் போன்றே வாழ்ந்து வந்தார். ஜவஹரைத் தவிர்த்து விஜயலட்சுமி, கிருஷ்ண ஆசிய இருபெண்களும் பிறக்க, வீட்டு வாழ்விலும் மோதிலால் ஒளி விளக்காகவே திகழ்ந்து வந்தார்.

தங்: நல்லது தாத் தா; இவ்வளவு சிறப்போடு வாழ்ந்தவர் பிறகு எப்படித் தேசத் தொண்டனார்?

தாத்: அதைத்தானே இனிச் சொல்லப்போகிறேன். இவ்வளவு செல்வச் சிறப்பிருந்தும் நாட்டின் அடிமை வாழ்வை நீக்க அவர் உள்ளம் விரும்பிற்று. அதற்கேற்ப அக்காலத்தில் காங்கிரஸ் மகாசபை அமைந்தது. அதில் மோதிலால்

மோதிலால் நேரு

ஈடுபட்டார். அதன் மகாநாடு 1888ல் அலகாபாத்-
தில் நடை பெற்றது. மோதிலால் அதில்தான்
முதல் முதல் அரசியல் தொண்டராகச் சேர்ந்து
செயலாற்றினார். பின்னர் பிற தலைவர்களுடைய
தொடர்பும் நாட்டு நிலையும் ஒன்றுசேர அவர் தம்-
உள்ளம் முழுக்க முழுக்க நாட்டுப் பணியில் ஈடு-
பட, தம் செல்வ வாழ்வுக் கிடையில் தியாக
வாழ்வை மேற்கொண்டார்.

கோ: அதுசரி தாத்தா; அவர் காந்தியடிகளோடு
எப்படி எப்போது தொடர்பு கொண்டார்?

தாத்: தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவதே. 1919ல்
காந்தியடிகளின் சத்தியாக்ரகப் போர்-
மோதிலால் நேருவின் உள்ளத்தை ஈர்த்தது.
அதற்கு முன்பே அத்துறையில் உள்ளம் பழுத்து
நின்ற அவர், காந்தி அடிகளின் சேர்க்கையால்
புடமிட்ட தங்கமானார். காந்தி அடிகளுடன் அது
முதல் தொடர்ந்து பல பொருள்களைப் பற்றிச்
சிந்தித்துச் செயலாற்றினார். சிலவிடங்களில்
தன் மகன் ஜவஹர் சிக்கவேண்டாம் என்ற
எண்ணத்துடன், தானே அச்சிக்கல்களில்
நுழைந்து, அவற்றை விடுவிக்கும் பணியில்
ஈடுபட்டார். அக்காலத்திய தலைவர்களில் பலரும்
மோதிலால் நேருவின் தொண்டையும் தூய்மை-
யையும் புகழ்ந்தனர். 1919ல் அமிர்தசரஸ்
காங்கிரசுக்குத் தலைமை வகித்தும் தாயக
இயக்கங்கள் பலவற்றில் முன்னின்றும் வழி-
காட்டினார். கல்கத்தா காங்கிரசுக்குப் பிறகு
தன் வக்கீல் தொழிலையும் விட்டு, முழுக்க முழுக்க
நாட்டுப் பணிக்கே தன்னை உரிமையாக்கிக்-
கொண்டார். ஆம் 1921ம் ஆண்டு அவரும்

சிறுவர்களுக்கு—வாஸூலியில்

ஐவஹரும் — தந்தையும்மகனும் — ஒரு சேரக் கைது செய்யப்பெற்று ஆறு மாதங்கள் சிறைத் தண்டனை பெற்றனர். அது முதல் 6-2-1931ம் ஆண்டு இவர் மறைந்த வரையில், நாட்டுக்கு இவர் செய்த தொண்டுகளை என்றும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம். 1928ல் கல்கத்தாவில் அவர் இளைஞர்களை நோக்கிப் பேசிய பேச்சுகள் இன்றும் நாட்டுக்குத் தேவையே என்பது போன்று அமைகின்றன.

இருவரும்: அப்படியா என்ன பேசினார்? எங்களுக்கும் சொல்லுங்கள்.

தாத்: நீண்டு விடும். நீங்களும் இளைஞரானமையின் சுருக்கமாகக் சொல்லுகிறேன். “இளைஞர்களே! நாட்டில் எதிர்காலத் தலைவர்களே! நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டுங்கள். நாட்டின் நலம் அடிப்படைக் கருத்தாக இருக்கட்டும். திட்டங்களை எங்களிடம் கொடுங்கள். இப்படி இப்படிச் செயல்படவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். நாங்கள் செய்து முடிக்கக் காத்திருக்கிறோம். நான் என்றும் எப்போதும் இளைஞர்களாகிய உங்களுடன் இணைந்து தொண்டாற்றுவேன்” என்று முழங்கினார்.

கோடி: ஆகா எப்படிப்பட்ட கருத்து. தற்போது எங்களுக்கு இப்படி ஒரு தலைவர் கிடைத்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்.

தங்: ஆமாம் தாத்தா! இப்படி நாட்டுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்த இவரைப் பற்றிக் காந்தியடிகள் போன்றார் கூறிய கருத்துக்களில் ஒரு சிலவற்றை

மோதிலால் நேரு

எங்களுக்குச் சொன்னால், நாங்கள் இன்னும் தெளிவு பெறமாட்டோமா?

தாத்: தெளிவு பெறுங்கள். இதோ சொல்கிறேன். மோதிலால் மறைந்தபோது காந்தியடிகள் கூறியது இதுதான். 'கொள்கைக்காக வாழ்ந்த பெருவீரரை இழந்துவிட்டு நிற்கிறோம். யமுனையும் கங்கையும் இணைந்த கரையில் (அலகாபாத்) நின்றுருக்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு இன்றி நாடு விடுதலை பெறாமளவிலும் ஒய்வுகொள்வதில்லை என்ற உறுதிகொள்வோமாக' என்று கூறினார். முதன் முதல் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த இராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள், 'இறுதி மூச்சு வரை நாட்டுக்குழைத்தவரைப் பிரிந்து நிற்கின்றோம். அவர் நாட்டுக்காகத் தம்மை மட்டுமல்லாமல் தம் ஒரே விலைமதிக்க முடியாத மாணிக்கமான பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவையுமே அளித்துள்ள தியாகசீலர். அவர் நினைவு நெஞ்சில் பசுமையாக நிற்கும்.' ஆம். அவர் கூறியதுபோன்று இன்றும் மோதிலால் நேருவின் நினைவு நம் நெஞ்சில் நிற்கிறது அல்லவா.

கோ: தாத்தா; எல்லாவற்றையும் அறிந்துகொண்டோம். ஒன்றே ஒன்று. அவர் மகனார்—எங்கள் நேரு அவர் அப்பாவைப்பற்றி ஏதேனும் கூறியிருப்பார் அல்லவா. உங்களுக்கு நினைவிற்குந்தால் ஏதேனும் சொல்லுங்கள்.

தாத்: இதோ மோதிலாலைப்பற்றி ஜவஹர்லால்: 'என் தந்தையாரைப் பொறுத்த அளவில் குறிப்பிட வேண்டுவதாக நான் கருதுவது இதுதான். இவர் உண்மையான தேசபக்தர்.

அதனால் பிற பெரியாரைக்கண்டு தன் வாழ்வையே மாற்றிக்கொண்டவர். அரச வாழ்வு வாழ்ந்த அவர் அதிலிருந்து விடுபட்டு, மேலை நாட்டு ஆடை, பழக்கவழக்கங்களை விட்டு இந்திய மரபினைப் போற்றி, ஏழை எளியவர்களோடு பழகி, அவர் குறைகளை யறிந்து தொண்டாற்றி யவர். அவருடைய பழக்கவழக்கங்கள் நாட்டில் எல்லோராலும் பின்பற்றக்கூடிய அளவிற்கு அமைந்திருந்தன. முதல் முதலாக, மேலைநாடு சென்று வந்தபோது பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும் என்பாரை மறுத்து, சமூகப் புரட்சி செய்த வீரர் அவர். திறமையும் துணிவும் உறுதியும் கொண்ட அவர் தம் காலத்துத் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கினார். அவரை ஒரு உண்மையான தொண்டர் என்றும் தேசபக்தர் என்றும் வழக்கறிஞ ரென்றும் பேச்சாளர் என்றும் பண்பாளர் என்றும் பிறர் புகழும்போது நான் பெருமைகொண்டு பூரித்துப்போகிறேன்' என்று தன்னை மறந்து நேரு தன் தந்தையைப் பாராட்டியிருக்கிறார். இன்னும் தன் வாழ்க்கை வரலாற்றில் அவர் எவ்வாறு நல்ல குடும்பத் தலைவராக, தந்தையாக, வாழ்க்கை வழிகாட்டியாக, பண்பாளராக வாழ்ந்தார் என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஆம். இத்தகைய மேலோர் தம் முயற்சியால் ஈட்டி அமைத்த அந்த ஆனந்தபவனப் பெருமாளிகைதான் இன்று அவரது விருப்பப்படி, அவரது மகனாகிய ஜவஹர்லால் நேருவின் எழுத்துப்படி, இன்று நாட்டுடைமையாக ஆக்கப்பெற்று விட்டது. அந்த ஆனந்த பவனத்தில் உருவான திட்டங்கள்

மோதிலால் நேரு

பல. காந்திஜி உட்படக் கூடியிருந்து ஆய்ந்து முடிவு செய்த முடிவுகள் பல. அம்முடிவுகள் நாட்டுக்கு நன்மையும் உரிமையும் தந்ததை வரலாறு காட்டுகின்றது. அதைத்தான்—சுய ராஜ்ய பவனம் என்ற பெயர் கொண்ட அதைத்தான்—அந்தப் பெருந்தலைவர் மோதிலாலின் பேரச் செல்வி—இந்திராநேரு, நேரு அறக்கட்டளை என்ற அமைப்பின் பெயரால் நாட்டுக்கு உரிமையாக்கினார்கள் என்ற செய்தியையும் படத்தையும் நீங்கள் கண்டதாக முதலில் கூறினீர்கள். ஆம் மோதிலாலின் புகழ் உலகில் என்றென்றும் நிலவும் என்பது உறுதி.

இருவரும்: தாத்தா! உங்களால் நாங்கள் நாட்டுக்கும் உலகுக்கும் நலந்தேடிய நல்லவர் மோதிலாலைப் பற்றி அறிந்துகொண்டோம். வணக்கம்! போய் வருகிறோம்.

தாத்: நல்லது போய் வாருங்கள். வாய்ப்பு உண்டாகும்போது இன்னும் பேசலாம்.

இருவரும்: நன்றி! வணக்கம்.

தாஜ்மஹால்*

(பங்கு பெறுவோர்:- வள்ளி, நம்பி, அண்ணா முதலியோர்)

(வள்ளி-நம்பி இருவரும் உரையாடிக்
கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்தம்
அண்ணா வருகிறார்)

அண்ணா: நம்பி! வள்ளி, எது பற்றித் தீவிரமாகப்
பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நான் அறியலாமா?

நம்பி: அண்ணா! நாங்களே உங்களிடம் சொல்லத்தான்
நினைத்தோம். நீங்களே வந்து விட்டீர்கள்.

அண்ணா: நல்லது! எது பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்
தீர்கள்? என்ன கேட்க வேண்டுமென்று நினைத்
தீர்கள்?

வள்ளி: இல்லை அண்ணா! எங்கள் வகுப்பில் இன்று
'கலை'யைப் பற்றிப் பாடம் நடத்தினார்கள். கலை
என்பது என்ன என்று விளக்கினார்கள். ஒரு
கருத்து எங்களுக்குப் புதுமையாக இருந்தது.

அண்ணா: என்ன அது?

வள்ளி: 'கலை நம்மை மறக்க வைப்பது' என்பது
தான். நம்மை மறக்க முடியுமா? நம்மை மறந்
தால் மற்றவற்றைக் காண முடியுமா?

அண்ணா: நல்ல கேள்விகள். ஆனால் உண்மையில்
கலை நம்மை மறக்க வைப்பதுதான். நம்மை-

* வாடுலியில் 23—9—73

நாம் என்ற கருத்தை—அறமறந்தால்தான் மற்ற வற்றில் மனம் செலுத்த முடியும். உலகில் சில பொருள்கள் கலை வடிவில் அந்த உண்மையை உணர்த்துகின்றன.

நம்பி: எப்படி அண்ணா?

அண்ணா: சொல்லுகிறேன். ஒரு படம் பார்க்கச் சென்று, மூன்று மணி நேரம் கழித்து அதிலேயே ஊறி, வெளிவந்து என்ன சொல்லுகிறாய்? மிக நன்றாக இருந்தால் 'என்னை மறந்து ரசித்தேன்' என்று சொல்லுவது இல்லையா?

இருவரும்: ஆம்! ஆம்!

அண்ணா: அங்கே நல்ல படக்கலை உங்களை மறக்க வைக்கிறது. அப்படியே இக்கலை பல விடங்களில் சிறக்க வாழ்கின்றது. காளத்தி மலையில் சிவனைக் கண்ட கற்றறியாத கண்ணப்பர் தன்னை மறந்தார்—கலை கண்டார்; கலைஞரானார். அதனால் தான் தன் கண்ணையும் பெயர்த்து அப்பினார்.

வள்ளி: நன்றாக இருக்கிறதே! அங்கே அவர் கலையில் தன்னை மறந்தார் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

அண்ணா: நான் சொல்ல வில்லை. அவரை முதன்முதல் அறிமுகம் செய்து வைத்த சுந்தரரே, அவரைக் 'கலை மலிந்த சிர் நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்' என்று காட்டுகிறார்.

நம்பி: நல்ல உண்மை. கலை தம்மை மறக்க வைப்ப தோடு—நம்பி என்ற பேரும் தரும் போலும்.

வள்ளி: ஆமாம்! உன்பெயரில் ஒரு பெருமை போலும்!

கிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

அண்ணா: வள்ளி! அப்படி இல்லை. உண்மையான கலை, காண்பவரைப் பற்றிக் கொள்ளும். காண்பவர் தம்மை மறப்பர்—அவர் அக்கலைவயமாவர். எனவே அவர் உயர்ந்தவர் ஆவர். உயர்ந்தவரை 'நம்பி' என்பது பொருத்தந்தானே!

நம்பி: அண்ணா; இவ்வாறு நம்மை மறக்க வைக்கும் கலைக் கோயில்கள் தற்போது உள்ளனவா!

அண்ணா: ஏன் இல்லாமல்! நீங்கள் கூடப் படித்திருப்பீர்கள். இந்திய நாட்டுக்கு வரும் எல்லோரையும்—ஏன்?—இந்தியர் எல்லோரையும் தம்மை மறக்க வைக்கும் ஒரு சலைக்கோயில் ஆக்ராவில் உள்ளதை மறந்து விட்டீர்களா?

இருவரும்: அறிவோம்! அறிவோம்! தாஜ்மஹாலைப் பற்றித் தானே சொல்லுகிறீர்கள்,

அண்ணா: நல்ல பிள்ளைகள்! அதுதான் இன்று நம் நாட்டின் உயரிய நல்ல கலைக் கோயிலாகக் காட்சி அளிக்கின்றது. அது பற்றி உங்களுக்குத் தெரியுமா?

வள்ளி: அண்ணா! ஓரளவு தெரியும். பாட நூலில் படித்திருக்கிறோம், என்றாலும், தாங்கள் அது பற்றி நன்றாக விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும்.

அண்ணா: சொல்லுகிறேன்: அதைக் கட்டியவர்கள் யார்? எதற்காகக் கட்டினார்கள் என்பது தெரியுமா உங்களுக்கு?

நம்பி: ஓ! தெரியுமே. முகலாயச் சக்கரவர்த்தி ஷாஜஹான் என்பவர் அவருடைய மனைவி மும்தாஜ் என்பவரின் கல்லறையாக அவள்

தாஜ்மஹால்

வேண்டுகோளின்படியே இதைக் கட்டினார் என்று சொல்லுவார்கள்.

அண்ணா: நன்றாக நினைவு கொண்டிருக்கிறாய்! நீ சொல்வது சரிதான். ஆமாம்; அவன் எப்பொழுது ஆண்டான் என்பது தெரியுமா?

இரு: (தயங்கி) படித்தோம்—மறந்து விட்டது அண்ணா!

அண்ணா: கவலைப்படாதீர்கள். நான் சொல்லுகிறேன். ஷாஜஹான் கி. பி. 1614 முதல் 1658 வரை ஆண்ட பெருமன்னன். அவனுடைய மனைவியாகிய மும்தாஜ் என்பாரின் விருப்பப்படியே, அவளுடைய கல்லறையை இந்த அழகிய கலைக்கோயிலாக அமைத்தான். அக்கலைக்கோயில் வாழும் வரையில் அந்த இருவர்தம் பெயரும் வாழும் என்பது உறுதி.

வள்ளி: அண்ணா! அதன் அமைப்பினைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்!

அண்ணா: சொல்லுகிறேன்! அதன் அமைப்பு பாரசீகக் கலையினைப் பாரதக் கலையோடு இணைத்த ஒரு சிறந்த அமைப்பாகும்.

நம்பி: அது எப்படி அண்ணா?

அண்ணா: முகலாயர்கள் 16ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பாரசீக நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள். அவ்வாறு வரும்போது அவர்தம் பாரசீகக் கலை நலத்தையும் கூடவே இந்திய நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த மரபில் வந்த ஷாஜஹான், இந்திய நாட்டுக் கைத்தாரந்த சிற்பிகளைக் கொண்டு பாரசீகக் கலைநலம் கலந்து

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

விளங்க, மங்காப் புகழூடைய இந்தப் பெரிய கலைக் கோயிலைக் கட்டினான். இப்போது புரிகிறதா? இது பற்றிப் பாரசீக ஏட்டில் ஒரு கதைகூட வழங்குகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இரு: தெரியாது! அண்ணா, சொல்லுங்கள்.

அண்ணா: சொல்லத்தான் போகிறேன். மன்னன் மனைவி மும்தாஜ், ஒருநாள் தன் கனவில் இத்தகைய ஒரு கலைக் கோயிலைக் கண்டாராம். என்றாலும், அது பற்றித் திட்டமாக விவரிக்கக் கூடவில்லையாம். ஆனால் தன் கணவரிடம் இக் கலைக்கோயில் அமைப்பைப் பற்றிக் கூறி, அதன் படியே அதைக் கட்டவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினாராம். ஆயினும், மன்னனுக்கு அக் கலைக் கோயில் அமைப்பினைப் பற்றித் திட்டமாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால், இந்திய நாடு முழுவதிலும் உள்ள சிற்பக் கலைஞர்களை யெல்லாம் அழைத்து இது பற்றிக் கேட்டானாம். ஆனால், ஒருவருக்கும் ஒருவித விளக்கமும் பெற வழி இல்லையாம். அரசனும் தன் அரசியின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லையே என வருந்தினான்.

இரு: பாவம்! அப்புறம்?

அண்ணா: கேளுங்கள். அவ்வாறு வாடி இருந்த அரசனிடம் ஒருநாள் ஒரு முதியவர் தாமே வந்து, அரசன் மனக்குறை பற்றியும், அதைத்தான் தீர்க்க முடியும் என்பது பற்றியும் கூறினாராம். அரசனும் வியப்படைந்து அவர் உதவியை நாடினான். அவர் அந்த அரசவையிலிருந்து ஒரு சிறந்த சிற்பக் கலைஞனை அழைத்து, அவனுக்கு

தாஜ்மஹால்

ஒரு பானத்தை உடன் கொடுத்துக் குடிக்குமாறு சொன்னாராம். அவனும் அதைக் குடித்து முடித்தானாம். உடனே அவன் சிறிதே மயக்கமுற, அவன் கண்முன் இத்தகைய ஒரு கலைக்கோயில் உருவாயிற்றும். அந்த அமைப்பை அவன் உடனே மனதில் பற்றிக் கொண்டு தெய்வ அருளாலே, இத்தகைய ஒரு வரைப் படத்தை உருவாக்கிக் கொண்டானாம். பிறகு தன் உணர்வு பெற்று உயரிய இக் கலைக் கோயிலை உருவாக்கச் சிட்டம் தீட்டினானாம்.

வள்ளி: கதை நன்றாக இருக்கிறதே! இது உண்மையா இருக்குமா அண்ணா?

அண்ணா: கதை பாரசீக ஏட்டில் உள்ளது என்று முன்னமே சொன்னேன். கதை மெய்யோ, பொய்யோ அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இக் கலைக்கோயில் தெய்வ நலம் சார்ந்த ஒன்று என்பது மட்டும் தெளிவாக வில்லையா?

இரு: ஆம்! ஆம்! அதுபற்றி இன்னும் அறிய விரும்புகிறேன்.

அண்ணா: சொல்லுகிறேன். நன்றாகக் கேளுங்கள். அக்கலைக்கோவில் அமைப்பு பற்றிச் சொல்லுகிறேன். இக்கோயில் எண் கோணவடிவில் உயர்ந்த வெள்ளைச் சலவைக் கற்களால் ஆகிய பெருங்கோயிலாகும். இதன் அகலம் 130 அடி; உயரம் கலச உச்சத்திற்கு 200 அடியாகும். இதன் இருமருங்கிலும் கண்கவர் வாயில் தூபிகள் உள்ளன. இப் பெருங்கலைக்கோயிலில் எண்ணற்ற நவரத்தினங்கள் பொறிக்கப் பெற்றுள்ளமையை அறிகிறேன். இத்தகைய அமைப்பும் தோற்றமும்-

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

கொண்ட இப்பெரும் கலைக்கோயில் யமுனை யாற்றங்கரையில் அழகுற அமைந்துள்ளது. இக்கலைக் கோயிலைச் சுற்றியும் பாரதீக அமைப்பில் உள்ள பெருந் தோட்டங்கள் அழகுற அமைந்துள்ளன.

வள்ளி: ஆமாம்! இத்தகைய பெருங்கோயிலுக்குள் என்ன இருக்கிறது அண்ணா?

அண்ணா: நல்ல கேள்வி! இத்தகைய கலைக்கோயிலின் உட்புறத்தின் நடுவில் இரு கல்லறைகள் அழகிய சலவைக் கற்களால் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. ஒன்றில் மன்னர் ஷாஜஹானும், மற்றொன்றில் அரசி மும்தாஜும் அடக்கம் செய்யப் பெற்றார்கள். அரசியின் வேண்டுகோளால் இது கட்டப்பெற, முதலில் அவரும் பின் மன்னரும் இருபக்க அறைகளில் அடக்கம் செய்யப் பெற்றார் என்பர். எனினும் அவையிரண்டும் தற்போது ஒன்றுமற்ற அறைகளாக—அழகொடு அமைதியும் பெற்று விளங்குகின்றன.

நம்பி: ஆமாம்! அதன் தோற்றத்தை ஏன் அப்படி உலகம் புகழ்கின்றது?

அண்ணா: குழந்தாய்! அதைச் சென்று பார்த்தால் தான் புரியும்; சொல்லித் தெரிவதில்லை அக்கலைக் கோயிலின் சிறப்பு. அந்த உள்ளறையில் நன்கு இழைத்த சலவைக் கல்லின் வழியே சூரியனுடைய ஒளிக்கதிர்கள் புகுப்போது—அப்பப்பா— பொற்சரிகை இழைகளே மாலை மாலையாகக் கோர்வை செய்து அழகுறச் சாத்தியது போலல்லவா அது காட்சி அளிக்கின்றது. அக் கருவறையின் சுற்றுச்சுவர்களில் உள்ள

தாஜ்மஹால்

சலவைக் கற்களில் பலவிலைமதிப்பற்ற வண்ணக் கற்கள் பல்வேறு வேலைப்பாடுகளுடனும் பொருத்தப்பெற்று, அழகுடன் விளங்கும் காட்சியைக் கண்டுமகிழ முடியுமேயன்றி வாய்விட்டுச் செல்லவும் கூடுமோ!

இரு: மிக நன்றாக எங்கள் உள்ளத்தில் பதிந்து விட்டது. நாங்கள் அதை எப்போது காண்போம்?

அண்ணா: கவலைப்படாதீர்கள். உலகில் பலபாகங்களிலிருந்து வரும் எண்ணற்ற மக்கள் கண்டுகளிக்கும் அக்கலைக் கோயிலை நீங்களும் ஒரு நாள் காண்பீர்கள். ஏன்? உங்கள் பள்ளி வடநாட்டுச் சுற்றுலாவுக்கு ஏற்பாடு செய்தால், கட்டாயம் ஆக்ராவும் அதன் தாஜ்மஹாலும் அதில் இடம் பெறும் போகா!

வள்ளி: நல்லது! அவ்வாறு செல்லுதற்கு விரைவில் ஏற்பாடு செய்ய எங்கள் ஆசிரியரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்! அண்ணா! அக்கலைக் கோயிலைப் பற்றி இன்னும் கேட்கலாம்போல் இருக்கிறதே!

அண்ணா: ஆம்! கேட்கலாம். நிறைய இருக்கிறது. சொல்ல நேரம்தான் இல்லை. ஒன்று இரண்டினை மட்டும் இன்று சொல்லுகிறேன். இத்தெய்வத் தன்மை பொருந்திய கலைக் கோயிலில் முகமதிய வேதமாகிய 'சூர்ரா'னிலிருந்து சில தெய்வ வாக்கியங்கள் அரபு எழுத்தில் அழகாகப் பொரிக்கப் பெற்றுள்ளமை அதன் தெய்வநலத்தைச் சிறக்க வைக்கிறது.

நம்பி: நல்லது! ஒன்றை அறிந்தோம். இன்றொன்று சொல்வதாகச் சொன்னீர்களே? இரண்டாவதாக?

சிறுவர்களுக்கு—வாடுலுலில்

அண்ணா: அதுவா! இத்தகைய கலைக் கோயிலை இன்று நாடுமெலாம் கண்டு மகிழ்கிறோம். அதை அந்த 'மும்்தாஜ்' எப்படிக்கண்டு மகிழ்ந்தாள் என்பதே யாகும். யமுணையாற்றின் ஒரு கரையில் மன்னர் மாளிகையாகிய — தற்போதுள்ள கோட்டையும்— சற்றே தள்ளி அவ்வாற்றங்கரையின் மறு புறத்தே இக்கலைக் கோயிலும் உள்ளன. எனினும் அந்தக் கோட்டையிலிருந்து, மும்்தாஜ் இதன் முழுநலத்தையும் கண்டு களித்தாள் என்பதுதான் நான் சொல்ல நினைத்தது.

இரு: எப்படி அண்ணா?

அண்ணா: அக்கோட்டையில் ஒரு புறமுள்ள தூணில் ஒரே அங்குள்ள விட்டமுள்ள ஒரு கண்ணாடி பொருத்தப் பெற்றுள்ளது. அதில் கண்ணை ஒற்றிக் காணின்—மூன்று கல்லுக்கப்பால் யமுணையாற்றின் மறுகரையிலுள்ள 200 அடி உயரமுள்ள இக்கலைக் கோயில் முழுமையும், அதில் நன்கு பளிச்சிட்டு நிழலாடும். அரசியாரும் பணி நடந்த காலத்தும், முடிந்த பிறகும் இக்கலைக் கோயிலை, தன் மாளிகையிலிருந்தே கண்டு மகிழ்ந்தாள் என்பர். ஆம்! இன்றும் ஆக்ராவில் அக்கோட்டைக்குச் சென்றால், நாமும் அக்கண்ணாடி வழியே இக்கலைக் கோயிலின் முழு உருவத்தையும் காணமுடியும். தற்போது அக்கண்ணாடி அங்கே இல்லை—யாராலோ அகற்றப் பெற்றுவிட்டது. அப்படியே பல விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்களும் காணப்பெறவில்லை.

இரு: நாங்கள் காணப் போகிறோம்.

அண்ணா: நல்லது. அத்தகைய பேரன்பால் பிணைந்து மன்னரும் அரசியும் கருதி அமைத்த இக்கலைக்

தாஜ்மஹால்

கோயிலின் வாயிலில்—அப்பெருந்தோட்டங்களில்
நாள்தோறும் எண்ணற்ற மக்கள் தம்மை
மறந்து மறந்து உலவுகிறார்கள். உலக அறிஞர்
கள் தம்மை மறந்து வியந்து போற்றுகிறார்கள்.
எல்லோரும் 'இதுபோன்ற கலைக்காயில்
யாண்டும் இல்லை' என்று வியக்கிறார்கள்! ஆம்!
நீங்களும் ஒரு நாளில் சென்று, உங்கள் பாரதத்
தின் புகழ் ஒளி வீசக் காரணமாய் இருக்கும்
பலவற்றுள் சிறந்த ஒன்றாகிய இக்கலை கோயிலைக்
கண்டு மகிழுங்கள். காலம் கடந்து விட்டது.
நான் சென்ற வருகிறேன்.

இருவரும்: நல்லது அண்ணா! வணக்கம்!

அண்ணா: வணக்கம்!

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் *

பிள்ளைகளே! உங்களுக்கு இன்று நான் ஒரு கதை சொல்லப் போகிறேன். கேட்கிறீர்களா? 'ஆம்! ஆம்!' கேட்கிறோம்' என்ற குரல்கள் என் காதில் விழுகின்றன. என் கதையைச் சொல்வதற்கு முன் 'முறை' என்ற சொல்லைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். முறை என்றால் உறவின் முறை என்ற பொருளும் உண்டு; நல்ல முறையாக ஆளுதல் என்ற பொருளும் உண்டு அல்லவா? இந்தச் சொல்லுக்கு இரண்டு பொருள் இருந்தாலும் ஒரு பொருளைப் பற்றினால் இன்னொன்று பொருந்தாது ஆகிவிடும். ஆம்! அரசன் உறவின் முறை பற்றிச் செயலாற்றினால் நல்ல முறையாக ஆள முடியாது. நல்ல முறையாக ஆளுபவர் யாவராயினும், அவர்கள் உறவு முறை பற்றிச் சாராது ஒழுங்காக ஆட்சி செய்வார்கள். அவ்வாறு ஆட்சி செலுத்தி, தவறு இழைத்தவன் தன் மகனே என்று அறிந்த போதிலும் அவனைத் தண்டித்த மனுச் சோழன் கதை நீங்கள் அறிந்த தல்லவா? ஆம்: அது பழைய கதை. இதோ இப்போது ஒரு புதிய கதையை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்; கேளுங்கள்.

பொன்னாடு என்பது ஒரு நாடு. அந்த நாடு நல்ல இயற்கை வளம் பொருந்தியது; மாதம் மும்மாரி

* சிறுவர் நிகழ்ச்சி வாராண்டு 29-5-74

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்

பெய்யும் நாடு; நிலமும் நல்ல வளம் பெற்றது. எனவே அந்த நாட்டில் எல்லாப் பொருள்களும் நன்கு விளைந்தன. அது மட்டுமின்றி அந்தப் பொன்னாடு என்ற பெயருக் கேற்ப, அங்கே பொன், இரும்பு, நிலக்கரி போன்ற பல வேறு கனிப் பொருள்களும் தோண்டி எடுக்கப் பெற்றன. ஆகவே அந்த நாட்டில் நல்ல உணவுப் பொருள்கள் மிகுதியாகவும் கைத்தொழிலால் உண்டான பொருள்கள் பலவாகவும் கிடைத்தன. மக்களும் தங்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்ற எல்லாப் பொருள்களும் கிடைத்த காரணத்தாலே எந்தவிதக் கவலையும் இன்றி, மன நிறைவோடு வாழ்ந்து வந்தனர்.

பொன்னாட்டை ஆண்ட நன்னன் என்பவன் நல்ல மன்னன். அவன் மேலே கண்ட இபற்கைப் பொருள், கைத்தொழிற் பொருள் முதலியவற்றோடு, வேறு தேவையானவற்றையும் மக்களுக்கு அவ்வப்போது கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருந்தான். எனவே மக்கள் அவன் காலத்தில் யாதொரு குறையும் கவலையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த காரணத்தால் நாட்டில் உட்பகை மட்டு மல்லாமல் வெளிநாட்டுப் பகையும் இல்லையாக, நாடே அமைதியாக இருந்தது. 'பூலாக சுவர்க்கமாக' அந்த நாடு அமைந்திருந்தது. எனவே நாடு முழுவதும் அம்மன்னனைப் போற்றி விழாக் கொண்டாடினர் மக்கள்.

நாள் நமக்கென நிற்பதில்லை அல்லவா? அந்த மன்னன் வயதாக மறைந்து விட்டான். அவன் மகன் அறிவாளன் பட்டத்துக்கு வந்தான். அவனும் பெயருக்கேற்ப நல்ல அறிவுடையவன். என்றாலும் மக்கள் மனமறிந்து - அவர்கள் தேவை அறிந்து.

சிறுவர்களுக்கு—வாஸ்தவியில்

வேண்டியன கொடுத்து வாழக் கற்கவில்லை போலும். மேலும் அவனுக்கு ஒரு மைத்துனன் சபலன் என்பவன் இருந்தான். அவனோ மக்களுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்ய அறியா திருந்ததோடு, பல கொடுமைகளையும் செய்தான்.

பசி என்பது என்ன என்று அறியாதிருந்த நாட்டிலே மக்கள் பட்டினியால் வாடத் தொடங்கினர். இத்தனைக்கும் மக்கள் நன்றாகப் பாடுபட்டு, உழவுத் தொழிலை வளர்த்து, நிறையப் பயிரிட்டனர். அப்படியே கைத்தொழிலும் நன்றாக வளர்ச்சியடைந்தது. முன், நூறு பொருள்கள் உற்பத்தியான ஒரு தொழிற்சாலையில் தற்போது முன்னூறு பொருள்கள் உற்பத்தியாயின. அப்படியே விளைபொருள்களும் உற்பத்திப் பொருள்களும் ஒன்றுக்கு மூன்றாகப் பெருகின. எனினும் மக்கள் அவற்றைப் பெற முடியவில்லை. விலைகளோ ஒன்றுக்கு முப்பதாக-மூன்றாகப் பெருகின. சில பொருள்கள் பணம் கொடுத்தாலும் கிடைக்காத நிலையில் மறைந்துவிட்டன. இந்த மாறுபாட்டை அறிந்த மக்கள் மிகவும் வருந்தினர். பட்டினியும் பிணியும் மலிந்தன. இந்த நிலைக்குக் காரணம் என்ன? நாட்டு அரசன் இவற்றை உணரவில்லையா?

மன்னன் நாட்டில் விளையும் பொருள் முதலியவற்றைக் கண்டு மக்கள் இன்பமாக வாழ்கின்றனர் என எண்ணினான். என்றாலும் இரவு வேளைகளில் அவன் நகர் சோதனைக்காக மாறுவேடம் புனைந்து ஊர் சுற்றி வந்த போது, அவன் கேட்ட சொற்கள் அவன் உள்ளத்தை உருக்கின.

“அந்த அரசன் ஆண்ட காலத்தில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு இருந்தோம். இப்போது நாம்

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்

முன்னைய நாளைவிட அதிகமாகக் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தும், நாட்டிலே எல்லாப் பொருள்களும் நன்றாக விளைந்தும் நாம் வருத்தப் படுகிறோமே! அவன் 'தெய்வம்' என்ற வாசகங்கள் அவன் காதில்பட, மக்கள் தன் தகப்பனைத் தெய்வமாகப் பொற்றுவதற்கும் தன்னை நிந்திப்பதற்கும் என்ன காரணம் இருக்கும் என ஆராய நினைத்தான்.

தன் மந்திரிகளை அழைத்து, எல்லாவற்றையும் கூறி, காரணம் யாதாக இருக்கும் எனக் கேட்டான். அவர்கள் முன்னமே அதுபற்றி அறிந்தவர்களாயினும், அரசனிடம் சொல்ல அஞ்சி யிருந்தனர். இப்போது அவனை கேட்கவே சொல்லலாயினர்.

அரசனின் மைத்துனன் சபலன் என்பவனுடைய கொடுமையே எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் மூல காரணம் என்பதை எடுத்துக் காட்டினர். அவன் நாட்டில் விளைகின்ற பொருள்களை யெல்லாம் தன் கையாட்களை வைத்து, குறைந்த விலையிலும் கொள்ளையிலும் கொண்டு சேர்த்து, எங்கோ மறைத்து விடுவதாகவும், அப்படியே தொழிலகத்திலிருந்து உருவாகும் பொருள்களையும் பதுக்கி விடுவதாகவும் கூறினர். பின் அவற்றைக் கொள்ளை லாபம் வைத்து, தேவையானால் வெளியில் விடுவதாகவும், இல்லையானால் மேலும் பதுக்குவதாகவும் கூறினர். இவ்வளவு கொடுமை செய்தும், அவன் அரசனுடைய மைத்துனன் ஆனமையினால் மக்கள் மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் வாடிவருந்தி அவலமுற்று மிகவும் தத்தளிக்கும் நிலையில் உண்மையைக் கூறினர். மேலும் தங்களுக்கே யாவும் தெரிந்திருந்தும், மன்னனிடம் கூறினால் ஒருவேளை மன்னனுடையதும், அவர் மைத்துனனுடையதுமாகிய சீற்றத்துக்கு ஆளாக

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

வேண்டி வரும் எனச் சொல்லாதிருந்த நிலையையும் விளக்கினர். மைத்துனனுக்கு மாறுபட்டால் நாட்டில் வாழ முடியாத கொடிய சூழ்நிலையையும் சொன்னார்கள். அவன் செய்யும் கொடுமைகளை நன்றாக விளக்கினார்கள்.

இவற்றை யெல்லாம் கேட்ட மன்னன் மனம் வருந்தினான். அவன் நல்லவன்; எனவே இதுவரையில் இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் தன்னிடம் கூறுதிருந்த தற்காக மந்திரிகளைக் கடிந்து கொண்டான். தன் மனைவியின் தம்பி என்ற காரணத்தால் அவன் எந்தக் கொடுமை செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது எனக் கூறினான். மனூரீதி தவறாமரபினை எண்ணினான். தன் மனைவி, மக்கள், உறவினர் இவர்களின் வாய்ச் சொல்லுக்கோ, பகைக்கோ அவன் அஞ்சவில்லை. 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்', 'குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல் வடுவன்று வேந்தன் தொழில்' என்று அவன் வாய் பேசிற்று. 'கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட்டதனொடு நேர்' என்று உள்ளம் நினைத்தது. செயல்பிறந்தது. மந்திரிகளை அழைத்து இத்தகைய கொடுமையாளனுக்கு என்ன தண்டனை சட்டப்படி தர வேண்டியுள்ளது என விசாரித்தான்.

அந்த நாட்டுச் சட்டம் கொடுமையை வன்மையாகக் கண்டிப்பதாயிருந்தது. தவறு செய்ய நினைப்பவர் தண்டனைக்கு அஞ்சி விலகும் வகையில் தண்டனையை வலியுறுத்தப்பெற்றிருந்தது. இத்தகைய கொடுமைகளை மக்களுக்கு இழைக்கும் கொடியவன் யாவனாயினும் அவனை நாற்சந்தயில் கழுவில் ஏற்றிக் கொலை செய்யவேண்டுமென்பதே அந்நாட்டுச் சட்டம். தொங்கும் அக்கொடியவரைக் காணும் உலகம்

முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்

திருந்தும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. எனவே மந்திரிகள் அத்தண்டனையை விளங்கிக் கூறினர்.

கேட்ட அரசன் சிறிதும் சஞ்சலமோ கவலையோ அடையவில்லை. காவலாளிகளை அழைத்து, கழுமரத்தை நாற்சந்தியில் நாட்டச் செய்தான். மைத்துனன் தப்பி ஓடாதிருக்கும்படி சிறை செய்தான். அரசியும் அரசனுடைய நற்பண்புக்கு ஏற்றவள்; எனவே தன் தம்பிக்குப் பரிந்து பேசாமல் அரசன் இடும் ஆணை சரியானதே என்று கூறினாள்.

ஒரு நாளில் 'சபலன்' கழுவேற்றப்பட்டான். ஆனால் அவன் கையாட்கள் எல்லாம் - கருவிகளாகப் பயன்பட்டமையின் மன்னிக்கப் பெற்றனர். இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ட நாட்டு மக்கள் 'இவனன்றோ மன்னன்' என்று வாழ்த்தினர். முறை செய்வதில் தந்தையை மிஞ்சி விட்டான் என்றனர். ஆமாம். மைத்துனன் முறையை மதிக்காது மக்களைக் காக்கும் அரச முறையைப் போற்றிய இந்த மன்னனே 'நம் கண் கண்ட தெய்வம்' என வாழ்த்தினர்.

“ முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
சியையென்று வைக்கப் படும் ”

என்ற குறளை அவர்கள் வாய் விண்முட்ட எடுத்துரைத்தது. 'கடவுள் எங்கோ இல்லை; இதோ இங்கே இருக்கிறார்' என்று அவனைப் பாராட்டினர்.

அன்று முதல் நாடு நாடாகி, எல்லாரும் எல்லாச் செல்வமும் எளிதில் பெற்று இன்பத்தில் திளைத்தனர். ஆம்! நாமும் அந்த நல்ல நாட்டினைப் போல நம் உலகமும் திருந்த வேண்டும் என்று இறைவனை வேண்டுவோமாக!

கோவா*

(கோபாலன், மாவதி ஆகிய இரு சிறு பிள்ளைகள் பேசிக்
கொண்டிருக்கின்றனர்.)

கோபாலன்: மாலதி! எங்கள் மாமா கோவாவிலிருந்து
வந்திருக்கிறார். உனக்குத் தெரியுமா?

மாலதி: கோபு! காலையில் பார்த்தேன். யாரோ
புதிதாக உன் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார்களே;
அவர்களா?

கோபாலன்: ஆமாம்! அவர் வந்ததும் அந்தக்
கோவாவைப் பற்றிக் கதை கதையாய்ச் சொல்ல
ஆரம்பித்தார். நன்றாக இருந்தது. அதற்குள்
அம்மா அவரைக் குளித்துப் பலகாரம் சாப்பிடச்
சொன்னார். அதை முடித்து வந்து சொல்வ
தாகச் சொன்னார்.

மாலதி: அப்படியா? இப்போது வருவாரா? சொல்லு
வாரா? நானும் உடன் இருந்து கேட்கலாமா?

கோபாலன்: நன்றாகக் கேட்கலாம். நல்ல வேளை
நீயும் வந்தாய். நாம் பள்ளிக்கூடத்தில் பேருக்குப்
படித்த அந்தக் கோவாவிலேயே அவர் வாழ்பவ
ராதலால் நன்றாகச் சொல்லுவார். அதோ அவரும்
வருகிறார்.

(இருவரும் எழுந்திருக்கிறார்கள். மாமா
வெங்கடேசன் வருகிறார்)

* வானொலியில்

கோவா

மாமா: குழதைகளே என்னைப் பற்றி என்ன பேசுகிறீர்கள்?

கோபாலன்: ஒன்றுமில்லை மாமா. இவள் பக்கத்து வீட்டு மாலதி. நீ கோவாவைப் பற்றிச் சொல்லப் போவதாகச் சொன்னேன். அவளும் கேட்க வேண்டுமாம்!

மாலதி: ஆமாம் மாமா! எங்கள் பாடத்தில் கோவாவைப் பற்றிக் குறிப்பு வருகின்றது.

மாமா: நன்றாகச் சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள்.

மாலதி: கோவா மக்கள், நாட்டு இயற்கைச் சூழல், கைத்தொழில், மக்கள் வாழ்க்கை முறை இவை பற்றி யெல்லாம் அறிந்து கொள்ள ஆசையாக இருக்கிறது.

கோபாலன்: ஆமாம்; மாமா!

மாமா: குழந்தைகளே! உங்கள் ஆர்வத்தை உணர்ந்தேன்; சொல்லுகிறேன்; கேளுங்கள். இந்திய நாட்டின் பரந்த மேற்குக் கடற்கரை ஓரத்தில் கோவா ஒரு சிறு பகுதி. அது தற்போது இந்திய அரசாங்கத்தின் நேர்முக ஆட்சி அமைப்பில் உள்ளது.

கோபாலன்: ஏன் அப்படி?

மாமா: அப்படிக்கே கேளுங்கள். நம் நாட்டு இந்திய அரசாங்கம் எல்லாவற்றிலும் தம் மக்கள் மனத்தை அறிந்து நடக்கும் நல்ல அரசாங்கம் அல்லவா?

இருவரும்: ஆமாம்! ஆமாம்!

மாமா: அந்த அரசாங்கத்தில் நேரு தலைவராக இருந்த போதும் பிறகும் தனிப்பண்பாட்டுடன் உள்ள

சிறுவர்களுக்கு—வாஸூலியில்

சிலவற்றை அவற்றின் தூய்மை கெடாத வகையிலே காத்து வருகின்றனர். பிரஞ்சு ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்த நம் பக்கத்திலுள்ள புதுச்சேரி, காரைக்கால் போன்றவற்றை—அந்த நாகரிகம், பண்பாடு முதலியன தனி வகையில் அமைந்து உள்ளமையின்—தனியாகவே இந்திய அரசின் நேரடிப் பொறுப்பில் வைத்திருக்க வில்லையா? அப்படியே போர்ச்சுகீசிய அரசாங்கத்தின் கீழிருந்த கோவா, டையூ, டாமன், தாதர், நாகர் அவாலி ஆகியவற்றின் தனித்தன்மையும் கெடாது மத்திய அரசின் நேர் ஆட்சியின் கீழ் தனியாகவே அமைந்துள்ளனர்.

மாலதி: அந்த நாட்டு மக்கள் அப்படித் தனியாகவே இருக்க விரும்புகிறார்களா என்ன?

மாமா: நல்ல கேள்வி! ஆமாம், சிலர் அதைப் பக்கத்திலுள்ள மராட்டிய மாநிலத்தோடு இணைக்க வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தனர். எனினும் இந்திய அரசாங்கம் அது பற்றியே 1967இல் ஒரு பொதுமக்கள் வாக்கெடுப்பு நடத்திற்று. அதன் முடிவு மக்கள் தனித்து வாழவேண்டுமென்பதே. மக்கள் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் இந்திய அரசாங்கம் அப்படியே அதைத் தனியாக வைத்திருப்பதோடு, அதன் கல்வி, தொழில் பிறவெல்லாம் வளர்வதற்குப் பல வகையில் உதவி செய்கிறது.

கோபாலன்: ஆமாம் கோவாவுடன் வேறு சிலவற்றையும் சொன்னீர்களே; அவை எப்படி என்கே உள்ளன?

மாமா: அப்படிக்கேளுங்கள்! கோவா, மேலைக் கடற்கரையில் ஒரு பக்கம் கருநாடக நாடான மைசூர்ப்

கோவா

பகுதியும் மற்றொரு பக்கம் மராட்டிய நாடன பம்பாய்ப் பகுதியும் நிற்க, இடையில் சுமார் 2000 சதுர மைல் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. டாமன் என்பது காம்பே வளைகுடாவின் முகத்துவாரத்தில் பம்பாய்க்கு வடக்கே உள்ளது. டையூ என்பது செளராட்டிர எல்லையில் உள்ளது. தாதர், நாகர் அவாஸி கோவாவின் அருகில் உள்ள சிறு பகுதிகள்.

மாலதி: இப்படி முன்றிடத்திலும் பிரிந்து இருந்தாலும் எல்லாம் ஒன்றாகவே உள்ளனவா?

மாமா: ஆமாம். இங்கே காரைக்காலும் புதுச்சேரியும் இணைந்தில்லையா, அப்படியே. ஆயினும் அவை தாம் சார்ந்திருக்கும் நிலத்திற்கும் குழலுக்கும் ஏற்ப அவரவர் மொழி, வாழ்க்கை வளம், முதலியனவற்றில் சற்றே மாறியிருக்கும்.

கோபலன்: எப்படி?

மாமா: கோவா மக்கள் கொங்கணி மொழியையும், சிறு பகுதியினர் மராத்தி மொழியையும் பேசுவர். டையூ, டாமன் பகுதியில் உள்ளவர்கள் குஜராத்தி மொழியினைப் பேசுவர். மொழி மட்டுமன்றி வாழ்க்கை முறை முதலியனவற்றிலும் மாறுபாடுகள் உள்ளன.

மாலதி: இவை போர்ச்சுகல் ஆட்சியில் இருந்தன என்றீர்களே, எப்படி, இன்று இந்திய அரசுடன் இணைந்துள்ளன?

மாமா: இந்தியாவிற்கு வாணிபத்துக்காக முதன் முதல் வந்தவர் டீபார்ச்சுகீசியர் என்பதும் அவருள் 'வாஸ்கோடகாமா' என்பவர் தற்போதைய

சிறுவர்களுக்கு—வாடுலியில்

கோவாப் பகுதியில் கால் வைத்தார் என்பதும் தெரியுமல்லவா? அவர் பேயராலேயே கோவாவில் ஒரு பகுதி இன்று முள்ளது. நிற்க, அவ்வாறு வந்த போர்ச்சுகீசியர் கி. பி. 1505 லேயே இந்த எல்லையைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். ஆயினும் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபின், முதல்முதல் 1950 இல் அதைத் தம்மிடம் விடுமாறு இந்திய அரசாங்கத்தார் கேட்டனர். போர்ச்சுகீசிய அரசாங்கம் அதற்கு இணங்கவில்லை. எனவே 1954 இல் முதன்முதல் ஒரு பகுதியைத் தகைந்தனர். கடைசியில் 1961இல் எல்லாப் பகுதிகளையும் எடுத்துக் கொண்டனர். 19-12-1961இல் இருந்து தற்போதைய தனிநிலையில் இந்திய அரசாங்கத்துடன் அது இணைந்து வாழ்கிறது.

கோபாலன்: நல்லது! அதன் மக்களைப் பற்றி ஏதாவது அறிந்து கொள்ளலாமா?

மாமர: நன்றாக! கோவாலேயே வாழும் மக்களுக்குள் பல கதைகள் வழங்குகின்றன. அவ்வெல்லையில் உள்ள ஆதி-குடிகள் வடக்கே இருந்து வந்தவராம். தற்போதுள்ள இராசபுதனப் பாலைவனத்தில் ஒரு காலத்தில் சரசுவதி என்ற ஆறு ஒன்று ஓடிக் கொண்டிருந்ததாம், அதன் கரையிலிருந்து இந்தப் பகுதி மக்கள் இங்கே குடியேற்றினார்கள் என்று வடமொழி ஏடு ஒன்று குறிக்கிறது. பரசுராமன் வங்காளத்திலிருந்து பத்துக் குடிகளை இங்கே குடியேற்றினார் என்றும் அவர்களே பின் தனியாக வளர்ந்தனர் என்றும் ஒரு கதை உண்டு. இவர்களே 'கொங்கணியர்' எனப்படுவர். பேசும் மொழி கொங்கணியே. எப்படியாயினும். இவர்கள் வாழ்வும் பிறவும் தனித்

கோவா

தன்மையால் சிறப்புற அமைந்துள்ளன
அல்லவா?

மாலதி: ஆம்! தெரிகிறது. அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்,

மாமா: ஆதியில் வந்தவர் கோவாவைச் சுற்றி அறுபது கிராமங்களில் குடியேறினர்: இடையில் துளு, கன்னட நாட்டு மக்களும் புருந்தனர். வடக்கிலுள்ள மராட்டிய மக்களும் கால்கொண்டனர். முதல் வந்த இரு வகுப்பினரும் தனித்தனி மரபாகவே வாழ்ந்து வந்தார்களாம். ஆயினும் தற்போது எல்லா மக்களும் ஒன்றாகவே இணைந்து 'கோவானியர்' என்று மற்றவர் அழைக்கும் வகையில் நன்கு வாழ்கிறார்கள். இவர்களை எண்ணிக்கை 1960இன் கணக்கின்படி 6½ லட்சம். தற்போது 7½ லட்சம் மக்கள் இருப்பார்கள். கோவாவின் இயற்கை வளம் அழகாக இருப்பது போன்றே மக்களும் அழகாக இருப்பார்கள். நன்றாகப் பழகும் சுபாவமுடையவர்கள். கடல் வளமாகிய மீன் முதலியன அதிகம் கிடைப்பதால் பெரும்பாலும் சைவ உணவு கொள்பவர் இருக்க மாட்டார்கள். நெடுங்காலமாக மேலை நாட்டாருடன் தொடர்பு கொண்டமையின் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறை முதலியவையும் மேல் நாட்டுப் பணியிலேயே இருக்கும்.

கோபாலன்: ஆமாம், அதன் இயற்கை அழகாக இருக்கும் என்கிறீர்களே! அது பற்றிச் சொல்ல வில்லையே.

மாமா: இதோ சொல்லத்தானே போகிறேன். மேலைக் கடற்கரைப் பகுதி பெரும்பாலும் மலைச்

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

சரிவாக—மலைக்கும் கடலுக்கும் மத்தியில் இருப் பதால் பொதுவாக அழகாகவே இருக்கும். கேரளக் கடற்கரை போலவே கோவாவில் அழகிய தென்னந்தோப்புக்களும் பிறவும் இருக் கும். கோவாவின் வெப்ப நிலையும் 21°C (79°F) மேலே போகாது. கேரளத்தைப் போல் மழை அதிகம் இல்லையாயினும் தென் மேற்குப் பருவக் காற்று தன் பயனை நன்கு தரும். கடலுக்கும் மலைக்கும் இடையில் உள்ள நிலப்பரப்புக் குறுகி யது. அங்கே கடற்கழிகள் (Lagoon) கிடையா. உலகில் உள்ள சில அழகிய கடற்கரைகளுள் கோவாவும் ஒன்று. சில பகுதிகள் (Gasperkias, Calangte, Colva) சிறந்தவை. இரண்டு ஆறுகள் ஊர்களுக்கு அணி செய்கின்றன. அவற்றுள் படகில் பயணம் செய்வதே இன்ப உலகப் பயண மாக உயர்ந்து இருக்கும். மாலைக் காலத்தில் சூரியன் மறையும் காட்சி உயர்ந்த இடங்களில் இருந்து காண்பதற்கு இனிமையாகும்.

கோபாலன்: அங்குள்ள ஊர்களைப் பற்றியும் சொல் லுங்கள்; மாமா.

மாமா: சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். கோவாவின் பனசை (Panaji) இயற்கை வளம் வாய்ந்தது. இதை பஞ்சம் (Panjim) என்றும் சொல்லுவர். பல நாட்டு மக்கள் பொழுது போக்க அங்கு வருகி றார்கள். மாண்டவி ஆறு அவ்லுரை அழகுபடுத்து கிறது. மர்மிகோவா என்பது துறைமுகம். முதலாவதாக வந்த போர்ச்சுகீசியர் பெயரால் 'வாஸ்கோடகாமா' என்ற பகுதியும் பட்டினத்தில் உண்டு. சுற்றிலும் பல இளமரங்கள் அழகு செய்கின்றன. தாதர், நாகர் அவாலி என்பன

கோவா

சிறுசிறு தீவுகள். இதைச் சார்ந்த டையூ, டாமன் ஆகிய பகுதிகளும் நல்ல ஊர்களுடன் அழகாக அமைந்துள்ளன. கோவா என்றும் பசுமையான பகுதி.

மாலதி: ஆமாம். இத்தனை அழகான ஊரில் வாழும் மக்கள் வாழ்க்கை முறை பற்றிச் சொல்ல வில்லையே.

மாமா: சொல்லுகிறேன். முன்னமே அவர்கள் அழகானவர்கள் என்று சொன்னேன் அல்லவா? அவர்களுள் பெரும்பாலோர் இனிய 'கொங்கணி' என்ற மொழியைப் பேசுகின்றனர். பக்கத்து நாடுகளின் மொழிகளாகிய மராட்டியும் கன்னடமும் வழக்கத்தில் உள்ளன. கொங்கணி மொழியில் மக்கள் கலந்து பாடி ஆடுவது கேட்கவும் காணவும் மிக அழகாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கும். அங்கே நால்வகை மரபுகளும் உள்ளன. எனினும் அந்த வேறுபாடே எங்கும் தெரியாது.

கொங்கணிகள் வாணிப வளம் பெற்றவர்கள். பழைய காலத்திலேயே—கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி வந்த போதே—இவர்கள் மாமிச உணவு தவிர, மற்ற எல்லாப் பொருள்களையும் வாண்பம் செய்தனர். அதனால் அவர்கள் இவர்களுக்கு உயர்ந்த உத்தியோகங்கள் கொடுத்தனர் என்பர். தற்போது பல ஆண்களும் பெண்களும் மீன் பிடிக்கும் தொழிலில் உள்ளனர். இந்த நாட்டிலிருந்து, சமய மாறுபாட்டாலும் பிற வேறுபாடுகளாலும் இந்த எல்லையை விட்டுச் சிலர் கேரள நாட்டுக்குச் சென்றனர். அவர்கள் மலபார் கொங்கணிகள் என அழைக்கப் பெறுகின்றனர். அவர்கள் பழக்க வழக்கம், மொழி,

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

வழிபாடு பிற அனைத்தும் பழைய கொங்கணிகள் முறையிலேயே உள்ளன. மலபார் அப்பளமாகிய பப்படத்துக்கு மூலகாரணர் இக்கொங்கணிகளே என்பர். இவர்களுள் ஆண், பெண் இருவீரும் எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக ஏதேனும் செய்து கொண்டே இருப்பர்.

மாலதி: ஆமாம்! வழிபாடு என்றீர்களே, அவர்கள் வழிபாடு முதலிய பற்றிச் சொல்லவல்லையே.

மாமா: அப்படிக்கேள். கோவாவின் தலைநகரிலே அழகிய வெள்ளை அடிக்கப் பெற்ற கிறித்துவ சமயக் கோயில்கள் காட்சி தரும். அந்தக் கோவாப் பகுதியில் சுமார் 100க்கு 40 பேர் கிறித்தவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் மேலை நாட்டுப் பண்பொடு வாழ்கின்றவர்கள்.

பழங்காலமுதல் காளி முதலிய தெய்வங்களை வழிபடுகிறவர்களும் அங்கே இருக்கிறார்கள். போர்ச்சுகீசியர் வந்த போது இருந்த, ஆற்றிடை யிலிருந்த, பாறைகளின்மேல் கட்டப் பெற்ற கோயில்கள் ஒன்றுகூடத் தற்போது இல்லை. என்றாலும் இந்துக்கள் அனைவரும் ஆண்டுக்கொரு முறை அந்த இடங்களில் கூடித் தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். அண்மையில் அங்கு நடைபெற்ற நில அகழ்வாராய்ச்சியின்படி, சந்தூர் கிராமத்தில் கண்ட ஓரிடம் 11ஆம் நூற்றாண்டில் கடம்ப அரசர் நகரமாக இருந்த தென்றும் அங்கே இந்துக் கோயில் இருந்த தென்றும் அறிக்ரேம். அதிலிருந்து எடுக்கப் பெற்ற இடபம் அழகாக உள்ளது. இப்படித் தோண்டினால் இன்னும் எத்தனையோ கிடைக்கலாம். தவிர மாரியம்மன் கோயில் போன்றும்

கோவா

நாகம்மைகோயில் போன்றும் பலவிடங்களில் வழிபாடு உண்டு. கோவாவில் மக்கள் பலர் திருப்பதி வெங்கடேச பெருமானையே குவ தெய்வமாகக் கொள்ளுவர். ஒவ்வொரு ஊரிலும் அவருக்குக் கோயிலமைத்து, அதைத் 'திருமலை' என்றே அழைத்து வழிபடுகிறார்கள்.

கோபாலன்: அவர்கள் கல்வி. கைத்தொழில் பற்றி ...?

மாமா: ஏன் இழுக்கிறாய்? இதோ சொல்கிறேன். இந்தப் பகுதியில் பெரும்பாலும் கற்றவர்கள் வாழ்கிறார்கள். பல பள்ளிக்கூடங்கள் உள்ளன. சில மேலை நாட்டுப் பாணியில் அமைந்துள்ளன. இந்த நாட்டு மக்கள் பல்வேறு சிறு தொழில்களில் பழகியுள்ளனர். இரும்புக் கணிகளைத் தோண்டி ஏற்றுமதி செய்வது பெருந்தொழிலாக உள்ளது. இதில் சுமார் 3000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். வெள்ளைக் களிமண்ணும் சுண்ணாம்புக் கல்லும் இங்கே அதிகமாகக் கிடைப்பதால் அவற்றின் சார்பான பல தொழில்கள் வளர்கின்றன. இந்திய அரசாங்கம் இங்கே தற்போது பல சிறு தொழில்களை வளர்க்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகிறது.

இருவரும்: ஆமாம். மாமா! நாம் இவற்றை யெல்லாம் சென்று பார்க்கலாமா?

மர்மா: நன்றாக! தற்போதைய அரசாங்கம் அங்கே வருபவர்களுக்குப் பல ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளது. நல்ல உணவுச் சாலைகள் உள்ளன. என்றாலும் நம் நாட்டுச் சைவ உணவுச் சாலைகள் காண்பது அரிது. அங்கே மாமிச உணவுச் சாலைகளும்

குடிக்கும் இடங்களும் (Bars) அதிகம். தங்க வசதியான நல்ல இடங்கள் உள்ளன. அரசாங்க ஏற்பாட்டிலேயே பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று காட்ட வாகன வசதிகளும் உண்டு. பார்க்கவும் பல இடங்கள் உண்டு. இயற்கையான காட்சிகள் - கழிகளில் படகு அசையும் அழகு - வளர்ந்த அடர்ந்த மரச் சோலைகளின் அசைவு - நீலக்கடல் நெளியும் காட்சி ஆகிய இயற்கை நலங்களும், மக்கள் கைவண்ணத்திறனால் அமைந்த பல மாதா கோயில்கள், மாளிகைகள், தங்கு மிடங்கள், இந்துக் கோயில்கள், பிற நிர்மாணங்கள் ஆகியவையும் என்டென்றும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கத்தக்கன.

மாலதி: எனக்கு உடனே போக வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது.

கோபாலன்: அது கிடக்கட்டும், மாமா! எங்களைப் போன்ற பிள்ளைகள் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.

மாமா: சொல்லுகிறேன். அங்கும் இங்குள்ள உங்களைப் போன்றுதான் பிள்ளைகள். பிள்ளைகள் நன்கு படிக்கிறார்கள். உடை, படிப்பு முதலியவற்றில் ஒழுங்காக இருப்பார்கள். தற்காலத்திய பந்து விளையாடல்களில் ஆர்வம் உடையவர்கள். இளம்பிள்ளைகள் கூடிகூடிப் பாடும் இனிய கொங்கணிப் பாடல்கள் உள்ள முருக்கும். மாதந்தொறும் மாட்டுச் சண்டை முதலிய விழாக்கள் நடைபெறும். பொதுவாகவே பெரியவர்களும் விழாக்களில் கூடிகூடி ஆடிப்பாடி மகிழ்வர். எல்லாச் சமயத்தவர்களுக்கும் இத்தகைய விளையாடல்கள் உள். அவற்றுள்ளெல்லாம் பிள்ளை

கோவா

களும் கலந்து விளையாடுவார்கள். கழிகளிலும் ஆற்றுப் படுகைகளிலும் கையில் சிறு துடுப்புக்கள் கொண்டு, கட்டு மரங்களையும் சிறு படகுகளையும் செலுத்தி விளையாடும் காட்சியை அப்படியே பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம். கடற்கரையில் 'பிக்னிக்' வகையில் பிள்ளைகள் கூடி மகிழும் காட்சி சிறந்த ஒன்று. சரி சரி! எனக்கு வேறு வேலை இருக்கிறது. நாளைக்குப் பேசலாம்.

இருவரும்: பேசலாம் மாமா. அங்கே பாடிப்பாடி ஆடுவார்கள் என்றீர்களே. இரண்டொரு பாட்டுக்களை மட்டும் சொல்ல மாட்டீர்களா?

மாமா: நான் இரண்டொன்றை உங்களுக்கெனவே எழுதி வந்திருக்கிறேன். இவை கொங்கணி மொழியில் இருப்பினும் நீங்கள் பாடும் வகையில் எழுதி வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் பாடிக்கொண்டிருங்கள். அப்பாடல்களில் முக்கியமானது அவர்தம் கொங்கணி மொழியில் உள்ள மீனவர் பாடலை. அதைப் பாடிப் பழகுங்கள். நான் போய் வருகிறேன்.

இருவரும்: நல்லது மாமா! வணக்கம். (இருவரும் பாடலைப் பாடுகின்றனர் பாடல் மறுபக்கம் உள்ளது அதன் மொழி பெயர்ப்பும் அடுத்து உள்ளது.)

கொங்கணி மீனவர் பாடல்

ஹொய்யோ ஹொய்யோ ஹோ மசிஹொய்யோ
 மாசி கங்கேதி ஹொய்யோ
 சாமல டோலி ஹொய்யோ —இரண்டு முறை

லல்ல லாலலா லல்ல லாலலா
 லல்லல்ல லால லலா லாலு லாலு லாலல
 —எட்டு முறை

தர்யாதி கேவஹீம் கர்வீ ஜத்ஜஹம்
 டண்டு மசேன ஹபரோபாய் மச்லி மார்த்தா ஜாலுங்
 —மூன்று முறை

பண்ட்த்தயாரி வுட்த்துவை கர்வாஸ்தா ஜாலிபை
 சம்சார்ப்ப டோச்சாதி மச்லி மார்த்தா ஜாலுங்
 லல்லல்ல லாலலா லாலலா நேய்
 லல்லல்ல லாலலா லாலலா நேய்
 லல்லல்ல லாலலா லல்லல்ல லாலுலா
 லல்லல்ல லால லலா லாலலால லாலலா
 —இரண்டு முறை

மோநா தன்வாரே தன்வாரே மார்த்தோஸ்
 மொகா ஜீகா துஜே துஜே சிந்தோஸ்
 லார லார ரூபே தானே ஜாய் லோ
 மோகா சாடோ சம்சார் துஜே சிந்தோஸ்
 சல்வேகி சல்வேகி மூங்கார் கபர்தார்
 சல்வேகி சல்வேகி மூங்கார் கபர்தார்
 சல்வேகி சல்வேகி மூங்கார் கபர்தார்
 லல்லா லாலலா லல்லல்லா லாலலா —எட்டு முறை

Hayoo...

Row: Row: Your boat, catching all the fish,
Laughing, Singing, dancing because life is

but a dream..

Oh fisherman: Row your boat: Oh Ganga: Row
The-one with the black eyes row.

You come to the sea shore, for I have
Great pleasure in catching the fish.

I am an expert in fish catching

I wake up before the sun rise

I wake up early in the morning at 4 O' clock
and go to fish

We work in the sea and our life is
dedicated to the sea

Oh, my beloved (wife)! I always thing about..

You

You please come along with me

For, I will give you all the fish.

இனிய எளிய தமிழ் உரைநடை*

மாணவர்-1: ஐயா, வணக்கம்.

பெரியவர்: தம்பி வா! குறித்த வேளையில் வந்த விட்டா யல்லவா? அதுதான் நல்லது. ஆமாம், மற்றவர்கள் எங்கே?

மாணவர்-1: அதோ அவர்களும் வந்து விட்டார்கள்.

பெரியவர்: நல்லது அனைவருக்கும் காலத்தின் அருமை புரிகிறது; சரி உட்காருங்கள். (அனைவரும் உட்காருகின்றனர்) ஆமாம், நேற்று நாம் படித்தது நினைவில் இருக்கிறது அல்லவா?

மாணவர்: நன்றாக நினைவு இருக்கிறது ஐயா. மொழி நமக்கு எதற்குப் பயன்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொடுத்தீர்கள்.

பெரியவர்: நன்றாக நினைவில் வைத்திருக்கிறீர்கள். நம்முடைய கருத்துக்களை ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்ளப் பயன்படுவது மொழியல்லவா?

மாணவர்-2: ஆமாம் ஐயா! ஒருவர் கருத்தை ஒருவருக்கு விளக்கிச் சொல்லப் பயன்படுவது மொழி என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டோம்.

மாணவர்-3: ஐயா, அந்த மொழி மக்கள் வாழ்வில் பெறும் முக்கிய இடத்தையும் சொன்னீர்கள்.

*வானொலியில்

பெரியவர்: சரியாகப் புரிந்துகொண்டீர்கள். உலகத்தில் இன்று நாடுகளெல்லாம் இந்த மொழி அடிப்படையில்தாம் அமைந்துள்ளன. நம் இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களும் அவ்வாறே பிரிக்கப்பட்டுள்ளன அல்லவா?

மாணவர்-1: ஆம்! எங்கள் பள்ளியில் சொல்லிக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

பெரியவர்: நல்லது. உங்கள் தமிழ் நாடும் தமிழ் மொழியின் பெயரில்தானே உள்ளது.

மாணவர்-2: ஆம் ஐயா. 'தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் பெற்ற தாயென்று சும்பிடடி பாப்பா' என்ற பாரதியின் பாப்பாப் பாட்டும் நினைவுக்கு வருகிறதே!

பெரியவர்: நல்லதுதான். அந்த மொழி எல்லோருக்கும் புரிய வேண்டும் என்ற அடிப்படை உங்களுக்குத் தெரியுமா?

மாணவர்-3: ஓரளவு தெரியும். என்றாலும் அதன் தன்மையைத் தாங்கள் விளக்கினால் நல்லது.

பெரியவர்: ஆம்! ஆம்! இன்று அதைப் பற்றித்தான் சொல்லப்போகிறேன்.

மாணவர்: சொல்லுங்கள் ஐயா.

பெரியவர்: மொழி கருத்தை விளக்கப் பயன்படுவது தானே?

மாணவர்: ஆம்! ஆம்!

பெரியவர்: அத்துடன் அந்த மொழி, தன்னைப் பேசும் மக்களுடைய பழைய வரலாறு, வாழ்க்கை

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

நிலை, சமுதாய அமைப்பு, முதலியவற்றை விளக்குவதாகவும் அமையும்.

மாணவர்-1: அதுவும் சரிதான். அம்மொழி இல்லா விட்டால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதே.

பெரியவர்: கெட்டிக்காரன். நன்றாகச் சொன்னாய். ஒரு சமுதாயத்தை வாழவைப்பதே மொழி என்பது இப்போது உங்களுக்குத் தெரிகிறதல்லவா?

மாணவர்; நன்றாக தெரிகிறது.

பெரியவர்: நல்லது. சமுதாயத்துக்கு மொழி அடிப்படை என்பது உண்மை அல்லவா? அப்படியானால் அந்தச் சமுதாயத்தில் வாழும் எல்லோரும் அந்த மொழியில் பேசினால் புரிந்து கொள்வார்கள் அல்லவா?

மாணவர்-2: ஆம்! அப்படித்தான் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மாணவர்-3: ஆனால் ஒரு சிலர் பேசுவதோ - எழுதுவதோ நன்கு விளங்கவில்லையே! ஏன் ஐயா?

பெரியவர்: நன்றாகக் கேட்டாய். இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டால் பல சிக்கல்கள் நீங்கும். ஒருசிலர் உயர்ந்த நடை என்று கருதிக்கொண்டு மற்றவருக்கு விளங்காத மொழியில் பேசுகிறார்கள்; எழுதுகிறார்கள். எல்லா நாட்டிலும் எல்லா மொழியிலும் இந்தக் கொடுமை உண்டு. அது பலருக்குப் புரிவதில்லை.

மாணவர்-1: இப்படி ஏன் செய்கிறார்களோ?

இனிய எளிய தமிழ் உரைநடை

பெரியவர்: சிலர் தங்களை உயர்வாக எண்ணிக் கொண்டு இப்படிச் செய்கிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் மக்கள் அவர்களைப் போற்ற மாட்டார்கள். எல்லாருக்கும் புரியும் வகையில் எளிமையாகப் பேசுவர்களுடைய பேச்சை மக்கள் கேட்பார்கள். எழுத்தைப் படிப்பார்கள்.

மாணவர்-2: பேச்சு நடை எளிதாக இருந்தால் தானே எங்களுக்கெல்லாம் புரியும்!

மாணவர்-3: இந்த உண்மை ஏன் பலருக்குப் புரிவ தில்லை?

பெரியவர்: குழந்தைகளே! உங்கள் தெளிந்த அறிவைப் பாராட்டுகிறேன். நல்ல புலவர்கள் உயர்ந்த நடையில் பாடல்களைப் பாடி, அதில் அணியின் நலம் முதலியவைகளை வைத்து நல்ல இலக்கியம் செய்வார்கள். ஆனால் உரைநடையும் பேச்சு நடையும் அப்படி இருக்கக்கூடாது. இருந்தால் யாருக்குப் புரியும்? ஆகையினால் உரை நடை எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் அதே வேளையில் இனிமையாகவும் இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு எளிமையுடன் இனிமையாகப் பேசுவதற்கு வள்ளுவர் ஓர் உவமை சொல்லி இருக்கிறார்! உங்களுக்குத் தெரியுமா?

மாணவர்: ஓ! தெரியுமே.

பெரிம்வர்: நீ சொல்.

மாணவர்-1: “இனிய வுளவாக இன்னுத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று”

பெரியவர்: இதன் பொருள் தெரிகிறதா?

மாணவர்-2: தாங்களே விளக்கிச் சொல்லுங்கள்.

சிறுவர்களுக்கு—வாளுலியில்

பெரியவர்: காய், பழம் இரண்டில் நாம் பழத்தினைத் தானே விரும்புவோம்?

மாணவர்: ஆம்! ஆம்! அதிலென்ன ஐயம்?

பெரியவர்: மாங்காய் புளிக்கும். பழம் இனிக்கும். எனவே பழத்தை விரும்புகிறோம். இனிய மொழி பழம்போல் எல்லோராலும் விரும்பப்படும்.

மாணவர்: ஆமாம்! அந்த இனிமையை மொழியில் எப்படி ஐயா காண்பது?

பெரியவர்: அது எளிமையில் காண்பதாகும்.

மாணவர்-3: ஐயா! எனக்கு ஓர் ஐயம்.

பெரியவர்: என்ன? சொல். கேட்பது நல்லது.

மாணவர்-3: எளிமை என்று, வழக்கத்தில் இல்லாததாழ்ந்த - பல மொழி கலந்த ஒன்றில் பேசுவது பொருந்துமா?

பெரியவர்: தம்பி, நீ அறிவாளி. நல்ல கேள்வி கேட்டாய். சொல்கிறேன் கேள். ஒருசிலர் அதுபோலத்தான் நினைக்கிறார்கள். - ஏன்? பேசுகிறார்கள். - சிலர் எழுதலாம் என்றுகூட நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது தவறு. ஏதோ பேச்சு வழக்கில் ஒருசில சொற்கள் மருவியோ வேறு வகையாகவோ உச்சரிக்க எளிமையாக இருப்பதற்கென மாறினாலும் அது நல்லதும் அன்று - இனிமையும் ஆகாது - எளிமையும் ஆகாது. மேலும் பல மொழிகளைக் கலந்து பேசுவன் ஒரு மொழியும் அறியாதவனே யாவான். எனவே அவை எல்லாம் இனிய மொழி என்று கூற முடியாது. அவ்வாறு பேசுபவர்களை யாரும் விரும்பவுமாட்டார்கள்.

இனிய எளிய தமிழ் உரைநடை

மாணவர்-1: நன்கு தெரிந்து கொண்டோம். நம் தமிழ் மொழி இத்தகைய இனிய எளிய வகையில் பேசவும் எழுதவும் பயன்படு மொழி என்று தாங்கள் பலமுறை சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எனினும் அது பற்றித் தாங்கள் மறுபடியும் சோல்வீர்களா?

பெரியவர்கள்: குழந்தைகளே, நன்றாகக் கேளுங்கள். சொல்லத்தானே இருக்கிறேன். தமிழ் பழைமையான மொழி மட்டுமன்று - இனிமையான மொழியும்கூட. மேலும் தமிழை இருமுறை படித்தாலோ கேட்டாலோ மனத்தில் அப்படியே அது படிந்துவிடும். தமிழில் ஒரெழுத்துச் சொற்கள் தொடங்கி, வரிசையாகப் பல எழுத்துக்கள் கொண்ட நல்ல எளிய சொற்கள் உள்ளன. றீ, ஆ, பூ, மா, கா, பா, ஈ, போன்ற பெயர்ச் சொற்களும், வா, போ, தூ, சா, கா, போன்ற வினைச் சொற்களும் எளிமையும் இனிமையும் பொருந்திய ஒரெழுத்தாலாகிய சொற்கள். இப்படியே ஈரெழுத்திலும் மூவெழுத்திலும் பல சொற்கள் உள்ளன. இவை எல்லோருக்கும் புரிவன - அதே வேளையில் இனிமையாகப் பேசவும் எழுதவும் பயன்படுவன. அப்படியே ஒருமை பன்மை முதலியனவும் பெரியவர்களுடன் மரியாதையாகப் பேசப் பயன்பெறும் சொற்களும் அச்சொல் முடிவுகளாகிய வீகுதிகளும் உள்ளன. இவையெல்லாம் உங்கள் உள்ளங்களில் நன்றாகப் பதியு மல்லவா?

மாணவர்: ஆம்! ஆம்! நன்றாகப் பதியும் என்பதில் தடை ஏது ஐயா?

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

பெரியவர்: இன்னும் கேளுங்கள். முதலில் நான் கண்டபடி, மொழி கருத்தை உணர்த்துவது ஆனபடியால் நல்ல கருத்துக்களை எளிமையான இனிய தமிழில் பேசினால்தான் தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். அந்த எளிமையும் இனிமையும் கலந்த தமிழே அந்த மக்கள் உள்ளங்களில் நல்ல கருத்துக்களை உண்டாக்கும். அந்த நல்ல கருத்துக்களே அவர்கள் வாழ்வை நலம் உள்ளதாக்கும். அவர்கள் உயர்வார்கள். சமுதாயம் உயரும்.

மாணவர்-3: ஆகவே மக்கள் சமுதாயம் உயர வேண்டுமானால் நல்ல எளிய இனிய தமிழ்தான் வழி என்பது தானே தங்கள் முடிவு?

பெரியவர்: குழந்தாய்! நன்றாகச் சொல்லிவிட்டாய். உண்மை அதுதான். உலகத்தில் உயர்ந்த பெரிய தலைவர்களெல்லாம் பேசவும் எழுதவும் எளிய இனிய மொழியையே கையாண்டுள்ளார்கள் என்பதைக் காணமுடிகிறதே. இந்தியாவுக்கு விடுதலை வாங்கித்தந்த காந்தி அடிகளார் ஆங்கில மொழியில் - அவர் தாய்மொழியில் - இனிமையாக - எளிமையாகப் பேசியும் எழுதியுமே உலகத்தைத் தம் பக்கம் இழுத்துக்கொண்டார். கவிஞர் பாரதியாரின் உரைநடை மட்டுமல்லாது, பாட்டும்கூட எளிமையாக இருந்த காரணத்தினால்தான் அன்றும் இன்றும் தமிழர் அவரைப் போற்ற முடிகின்றது. பாட்டிலும் எளிமை புகுத்தியவர் அவர்.

மாணவர்-2: பாட்டில் எளிமை கூடாதோ?

பெரியவர்: இல்லை. அப்படி இல்லை. அதுவும் எளிமையானால் நல்லதுதான். ஆனால் பாட்டு

இனிய எளிய தமிழ் உரைநடை

நடை உயர்ந்தாலும் குற்றமில்லை என்பர் சிலர். ஆனால் உரைநடை மட்டும் என்றும் எளிமையாயும் இனிமையாயுமே இருக்கவேண்டும். உண்மையில் ஓர் இனம் வாழவேண்டுமானால், அந்த இனம் பேசும் மொழியில் எளிய இனிய நடையில் நல்ல நூல்கள் வரவேண்டும். நல்ல பேச்சாளர்கள் இருக்கவேண்டும். தமிழில் தற்போது இந்த வகையில் எழுத்தாளர்க்கும் பேச்சாளர்களும் எண்ணத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். பழங்காலத்திலிருந்தும் தமிழில் ஒரு பக்கம் உயர்ந்த நடை இலக்கியங்கள் எழுதிக்கொண்டு வந்தபோதிலும், இனிய எளிய தமிழ் நடை மக்கள் வாழ்வில் - பழக்கத்தில் இருந்த காரணத்தால்தான் இம்மொழி சிறந்ததாகப் போற்றப் பெறுகின்றது.

மாணவர்-2: ஐயா, எனக்கு ஓர் ஐயம்!

பெரியவர்: நன்றாகக் கேள்.

மாணவர்-3: இனிய எளிய உரைநடை இல்லாத மொழிகள் வழக்கற்றுப் போகுமா?

பெரியவர்: சரியாகப் புரிந்து கேட்கிறார். உண்மை அதுதான். இனிய எளிய உரைநடை மக்களிடையில் அன்றாடப் பழக்கத்தில் உள்ளதாகும். அது இல்லையானால் மெல்ல அந்த மொழி பேச்சு வழக்கற்றுப்போகும். உயர்ந்த நடையில் அதில் எத்தனை இலக்கண இலக்கியங்கள் இருந்தாலும் அது பேச்சு வழக்கற்ற மொழிதான். இதை உலக மொழி வரலாறு நன்கு காட்டுகிறது.

மாணவர்-1: ஐயா! நன்கு அறிந்துகொண்டோம். தமிழில் ஒரு பக்கம் உயர்ந்த இலக்கியங்கள்

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

வாழும் அதே வேளையில், இனிய எளிய தமிழ் மக்களிடையே வாழ்கின்ற காரணத்தினால்தான் போலும், 'உன்சீரிளமைத் திறன் நினைந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துமே' என்று நம்மால் பாட முடிகின்றது.

பெரியவர்: உண்மையே. நல்ல இனிய எளிய உரைநடை தமிழில பழங்காலத்தொட்டே வாழ்ந்து வருகின்றது. அது எழுதிவைக்கத் தேவை இல்லாத ஒன்று. எனவே, பெரிய இலக்கியங்கள் போல ஏட்டில் இல்லை. எனினும் மக்கள் வழக்கில் இந்த இனிய எளிய தமிழ் உரைநடை என்றும் நிலைபெற்று நின்று தமிழையும் தமிழ் மக்களையும் எல்லாக் காலத்திலும் காத்து நிற்கும்.

மாணவர்: ஐயா, வணக்கம். இன்று வாழ்வுக்கு இனிய எளிய தமிழ் மொழி உரைநடை எவ்வளவு தேவையானது என்பதைப் புரிந்துகொண்டோம். நன்றி. சென்று வருகின்றோம்.

பெரியவர்: குழந்தைகளே, வாழ்த்து! சென்று வாருங்கள்!

குழந்தைகள் கல்வி

உலகமெல்லாம் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய கருத்து அதிகமாக வளர்ந்து வருகிறது. நம் பாரத நாட்டிலும் அத்தகைய நிலை வளர்ந்து வருவது பாராட்டு தற் குரியது. ஆண்டுதோறும் கல்விக்கெனப் பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் பெறுகின்றது. தமிழ் நாட்டிலும் கல்வி வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. கல்வியின், மேனிலையில் ஓரளவு அமைதி இன்மையும் ஆழ்ந்த படிப்பும் இல்லா நிலையில் அரசியல் குழல்களும் பிறவும் அமைகின்றன என்றாலும், ஆரம்பக் கல்வி மிகவும் முன்னேற்ற நிலையில் வளர்ந்து வருவது கண்கூடு. அதிலும் இளங்குழந்தைகளின் கல்வியில் பெற்றோர் கருத்திருத்துவது மகிழ்ச்சிக் குரியதாகும்.

அரசாங்க அடிப்படையில் கல்வி நெறியில் அடிக்கடி பல்வேறு மாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. மொழி அடிப்படையிலும் பாடங்களின் அடிப்படை யிலும் பயிற்சி மொழி அடிப்படையிலும் அமைப்பு முறையின் பிற அடிப்படைகளிலும் எத்தனையோ மாற்றங்கள் நாட்டில் நடைபெறுவதைக் காண்கிறோம். தத்தம் குழந்தைகளை அத்தகைய மாற்றங்களுள் சிக்க வைத்துச் சோதனை செய்து பார்க்க எந்தப் பெற்றோரும் உடன்படார். எனினும், வேறு வழியில்லை என்ற காரணத்தாலே, அந்த மாற்றத்துக்குள்ளான வெள்ளப் போக்காலேயே தள்ளப் பட்டுச்

குழந்தைகள் கல்வி

செல்கின்றனர். இதற்கிடையில் பலர் தத்தம் குழந்தைகளுக்கு உயர்தரக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தால், தம் வாழ்க்கை வசதிகளைக் குறைத்துக் கொண்டாவது பிள்ளைகள் கல்விக்குப் பெருந்தொகையினைச் செலவிட நினைக்கின்றனர்; செலவிடுகின்றனர். அரசாங்கம் கல்வியை இலவசமாக்கியது ஒரு பக்கத்திலே நலமெனத் தோன்றினாலும், அதன் மறுபக்கத்திலே அதன் வீழ்ச்சியும் தரக்குறைவும் நமக்குப் புலப்படுகின்றன. அரசாங்க மானியம் பெறும் பள்ளிகளின் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் 60 (அ) 70 வரை மாணவர் சேர்க்கப் பெறுவதால், ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு பொருந்துவதில்லை. எனவே பல பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கெனத் தனியார் பள்ளிகளை நாடுகின்றனர்.

நாட்டின் இந்தச் சூழ்நிலையைச் சிலர் நன்கு புரிந்து தனித்த வகையில் கல்வி நிலையங்களை நிறுவி, நல்ல முறையில் அவற்றை நடத்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுகின்றனர். ஆயினும் ஒரு சிலர் இதை ஒரு வாணிபமாகவே கருதித் தரத்தைப் பற்றிக் கவலையுறாது, வெறும் கல்விக் கூடங்களை அமைக்கின்றனர். நாட்டில் ஊர்தொறும் பலப்பல பள்ளிகள் தோன்றுவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடையும் அதே வேளையில், அவற்றின் தரத்தைக் கண்டு வேதனையடைய வேண்டியுள்ளது. வயது மூன்றானவுடன் தம் பிள்ளைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப் பெற்றோர் விரும்புகின்றனர். அதிலும் ஆங்கில மோகமும் அம்மொழியைக் கற்கவேண்டுமென்ற அவாவும் அதிகமாவதால் ஆங்கிலம் பயிற்சி மொழியாக உள்ள பள்ளிகளை நாடுகின்றனர். இளங்குழந்தைகளின் பிஞ்சு உள்ளங்களில் பதியும் எண்ணங்களே அவர்தம் பிற்கால வாழ்வை உருவாக்குவது உண்மையாதலால், அந்த இளம்

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

குழந்தைகள் கல்வியையே முதலில் கவனிக்க வேண்டும். மாநில—மத்திய அரசாங்கங்கள் இந்த உண்மையை மறந்து, 5½ வயது ஆனபின்பே பிள்ளைகளைத் தங்கள் பள்ளிகளில் சேர்த்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்துள்ளன. ஆயினும் பலர் தனித்த நிலையில் தெருவு தொறும் குழந்தைகள் பள்ளியைத் தோற்றுவித்து நடத்தி வருகின்றனர். ஆனால் பலவற்றின் தரம் விரும்பத்தக்கதாக இல்லை. பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்களை நியமித்தும் இரண்டு மூன்று வகுப்புகளுக்கு ஓர் ஆசிரியரை இருக்க வைத்தும், சிறுசிறு அறைகளில் பல மாணவர்களை அடைத்தும் பள்ளிகளை நடத்துவதைக் காண்கிறோம்; இளங்குழந்தைகளுக்குச் சுற்றுச் சூழலை அமைத்து அவற்றின் மனநிலைக்கு ஏற்ற விளையாட்டுக்கருவிகளைக் கொடுத்து, கல்வியை அவ்விளையாட்டுக்கு இடையில் புகட்ட வேண்டியது கடமையாக இருக்க, பல பள்ளிகள் மாறுபட்ட நிலையில் உள்ளன. அரசாங்க உதவியுடன் நடைபெறும் பள்ளிகளைக் காட்டிலும் நன்றாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் பெற்றோர் இப்பள்ளிகளை நாடும்போது இவற்றின் தரம் உயர்ந்திருக்க வேண்டாமா? மாறாக ரூ 50க்கும் ரூ. 60க்கும் தகுதியற்ற ஆசிரியர்களை நியமித்து அவர்களுக்கும் இரண்டு மூன்று வகுப்புகளை ஒரே நேரத்தில் கொடுத்துப் பயிற்றுவிக்கச் சொன்னால் அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்? ஆங்கில மோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் சில பெரியோர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் ஆங்கிலோ இந்தியப் பெண்களை—யாதொரு கல்வித் தகுதியும் இல்லையாயினும் பலர் நியமிக்கின்றனர். அவர்களுடைய பேச்சு கொச்சை ஆங்கிலமாக இருக்குமே ஒழிய, இலக்கண அடிப்படைப் பேச்சோ, எழுத்தோ அவர்களிடம் பயிலும் மாணவந்

சிறுவர்களுக்கு—வானொலியில்

களுக்கு வருவதில்லை. இதனாலும் குழந்தைகள் பள்ளியின் தரம் குறைகின்றது.

மேலை நாடுகளில் இக்குழந்தைகள் பள்ளிகளைப் பற்றித் தனித்த அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு அரசாங்கங்கள் செயலாற்றுகின்றன. பல துணைக் கருவிகளை வாரி வழங்குகின்றன. அவற்றின் முயற்சியில் இளஞ்சிறுவர்தம் அறிவும் ஆற்றலும் வளர்வதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் நம் நாட்டு அரசாங்கங்கள் அது பற்றிக் கவலையுறவில்லை. தொடங்கி நடத்துபவரில் பலரும் அது பற்றிக் கவலை கொள்ளக் காணோம். எனவே, இக்குழந்தைகள் பள்ளிகளில் போதுமான வகையில் கல்வி வளரவில்லை என்பது கண்கூடு.

குழந்தைகளின் கல்வி சீராக அமைய வேண்டுமானால் அரசாங்கமே அதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஆனால், ஆரம்பக் கல்வி, உயர்தரக் கல்விக் கூடங்களைப் போன்று வெறும் கூட்டமாக அமைத்து விடாது, தரத்தொடு செயல்பட வழிவகை காணவேண்டும். அப்படியே தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளில் நடைபெறும் பல ஒழுங்குமுறையற்ற நிலைகள் மாற்றப் பெறல் வேண்டும். தரத்தொடு உயர்ந்த பண்பும் ஒழுக்கமும் நிறைந்த நல்லாசிரியர்களையே இளங்குழந்தைகளைப் பராமரிக்க நியமிக்க வேண்டும். மகளிராயினும் தாயுள்ளம் இல்லாதவர்கள் ஆசிரியராகத் தகுதியற்றவர் ஆவர். அப்படியே ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்ற அனைவருமே நல்லாசிரியராக முடியாது. 'ஒன்றும் இல்லையானால் வாத்தியார் உத்தியோகம்' என்று குறைந்த சம்பளம் இருந்த அந்த நாளிலேயே பழமொழி இருந்தது. சம்பளம் மிக்கிருக்கும் இன்றோ பலரும் இத்துறைக்கு

குழந்தைகள் கல்வி

வருவது இயல்பே. எனினும் பள்ளியை நடத்துபவர்கள் தாயுள்ளமும் பண்பும் ஒழுக்கமும் நிறைந்தபெண்களையே குழந்தைகள் பள்ளிக்கு ஆசிரியர்களாக நியமிக்க வேண்டும்.

பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகள் கல்வியில் கொண்ட பற்றின் காரணமாக எவ்வளவு பணமாயினும் செலவு செய்ய முன்வருவதைப் பயன்படுத்தி, அந்தச் சம்பளம் பெற்றும் அதற்கேற்ற கல்வித் தரம் அமைக்கவில்லையாயின் பெருந்தவறாகும். பிள்ளைக்கு விளையாட்டு உணர்வுடன் கல்வி கற்பிக்க எண்ணற்ற துணைக்கருவிகள் உள்ளன. பல பள்ளிகளில் அவை வாங்கப் பெறுவதில்லை; வாங்கி வைத்துள்ள சில பள்ளிகளில் பல ஆசிரியர்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இக்குறை நீக்கப் பெறல் வேண்டும்.

சிலபள்ளிகளில் வெறும் பேச்சு மொழியை மட்டும் குழந்தைகளுக்கு கிளிப்பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லுவது போலச் சொல்லிக் கொடுத்து வெளிப்பகட்டில் செயலாற்றுகின்றனர். பெற்றோரில் சிலரும் இந்தப் பேச்சுகளில் மயங்கி மகிழ்கின்றனர். ஆனால் இப்பிள்ளைகள் மேல் வகுப்பிற்கு வரும்போது பல்வேறு பாடங்களில் குறையுடையவர்களாக உள்ளனர். எனவே பேச்சு, எழுத்து இரண்டிலும் அந்த இளங்குழந்தைகள் நன்கு பயிற்றிடப் பெறவேண்டும்.

இளங்குழந்தைகளின் கல்வித்தரம் ஒழுங்கில்லாத ஓரே காரணம்தான் நாட்டில் இன்றைய கல்விக் கூடங்களெல்லாம் 'ஆரவாரக் கூட்டங்களாக' மாறுகின்ற நிலையில் நம்மை வைத்துள்ளது. இளங்குழந்தைகள் உள்ளம் மாசு படியின் பின் வாழ்வு

சிறுவர்களுக்கு—வாஸ்தவியில்

சிறக்குமா? ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா? எனவே நாடு சிறக்க வேண்டுமாயின் — வருங்காலச் சமுதாயம் வளமுடையதாக வேண்டுமாயின்—இளம் குழந்தைகள் கல்வி முறை செம்மையுற வேண்டும். அரசாங்கமும் தனி மனிதரும் சமுதாயமும் இந்த வகையில் எண்ணிச் செயலாற்ற வேண்டுவது உடன் செய்ய வேண்டிய இன்றியமையாக் கடமையாகும். ‘உடன் செயலாற்றிச் சிறக்க வழி காண்போம் வாரீர்’ என அனைவரையும் அழைக்கிறேன்.